Q23:38·21192
M87
114651

Office of the Registrar
of Books, Madras
98
2-88

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிசிராமலைப்புராணமாகிய

சவ்வந்திப்புராணம்.

சைவ. எல்லப்பநாவலரவர்கள்
இயற்றியது.

இஃது
திரிசிரபுரம். மகாவித்வான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம்
பிள்ளையவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்ட
பிரதிக்கிணங்க
திருமயிலை. வித்வான் சண்முகப்பிள்ளையவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு

தி[illegible]ம்.
ஸ்ரீதாயானசெல்வருக்கடிமைபூண்டொழுகும்
வீ. சண்முகம்பிள்ளையினது
வேண்டுகோளின்படி,

திரிசிரபுரம். புத்தகவியாபாரம்
தி. சபாபதிப்பிள்ளையவர்களால்

பு. அப்பாசாமிமுதலியாரது,
சென்னை:
மீனாட்சியம்மை கலாநிதி
அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1887.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫	௧	௧	எலிக்க	எலிக்.
௬	௮	௨	கோசிகன்	கௌசிகன்
௭	௯	௨	கேத[illegible]	[illegible]தமி[illegible]
௯	௨௧	௨	ணடத்தி	ணடாத்தி
௰௪	௨௫	௨	பொரி	பொறி
௨௯	௩௫	௩	வாகரங்	வானரங்
௩௧	௨௨	௨	நிறைத்திரு	நி[illegible]திரு
௩௨	௨௪	[illegible]	அங்கதந்	அங்கதந்
௩௫	௩௬	௨	விழ்தலி	வீழ்தல்
௩௯	௯௯	௧	[illegible]ச்சிரத்தனை	வச்சிரத்தினை
[illegible]	௩௪	௪	வேரற	வேறற
௪௪	௩௰	௪	சலந்தனர்	கலந்தனர்
௪௮	௯	௩	திரசிரா	திரிசிரா
௪௯	௭	௨	மேனி	மேனி
௪[illegible]	௰	௧	கன்னி	கழனி
௫௨	௩	௧	கலந்தனை	கவந்தனை
௫௨	௪	௨	பொழுகவ்	பொழுதவ்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	செய்யுள்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௫௩	௮	௨	உகவு	உதவு
௫௪	௧௨	௪	யகிலண்ட	யகிலாண்ட
௫௭	௫	[illegible]	[illegible]றகி	தெற்கி
௬௭	௨௩	[illegible]	விங்கட	விக்கட
௭௧	௩௧	[illegible]	ஞசலத்தி	ஞசனத்தி
௭௫	௬௧	[illegible]	விரிசதிர்	விரிகதிர்
௮௪	[illegible]	௧	வளனு	வளவனு
௮௫	௱௰௩	[illegible]	[illegible]	ராதன
௮௭	௱௨௪	௪	கு[illegible]	கூராதவற்
௯௮	௩௪	௨	லொன்	லொன்று
௯௮	௩௪	௩	சுதையு	சிதையு
௱	௪௰	௪	விள்கு	விலக்கு
௱௩	௫௭	௪	பெருப்	பெறுங்
௱௫	௬௬	௩	பொகு	புகு
௱௮	௮௩	௪	லெய்திரு	லெய்திருன்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளுடையபிள்ளையார் அருளிச்செய்த

தேவாரப்பதிகம்.

(திருச்சிராப்பள்ளி—பண்—குறிஞ்சி.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்றுடையானைத்தீய திலானைந …வெள்ளே
றொன்றுடையானையுமையொரு …கமுடையானைச்
சென்றடையாத திருவுடையானை …ச்சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக்கூறவென் …ளங்குளிரும்மே.

கைம்மகவேந்திக்கடுவனொடூடிக் கழைபாய்வான்
செம்முகமந்திகருவ …ரயேறுஞ்சிராப்பள்
வெம்முகவேழத்தீ …ரிபோர்க்கவிர்நாதன்
பைம்முகநாகம் …திட …னமைந்நற்பழியன்றே. (௨)

மந்தம்முழவம்மழலை …ததும்பவரைநீழற்
செந்தண்புனமுஞ்சுனை …ஞ்சூழ் …சிராப்பள்ளிக்
கந்தம்மலர்கள்சடை …முடையானிடையூறு
மெந்தம்மடிகளடியார்க் …கல்லலில்லையே. (௩)

துறைமல்குசாரற்சுனை …மலர் …குநீலத்திடைவைகிச்
சிறைமல்குவண்டுந்தும்பியும்பாடுஞ்சிராப்பள்ளிக்
கறைமல்குகண்டன்கனலெரியாடுங்கடவுளெம்
பிறைமல்குசென்னியுடையவனெங்கள்பெருமானே.

கொலைவரையாதகொள்கையர்தங்கண்மதின்மூன்றுஞ்
சிலைவரையாகச்செற்றனரேனுஞ்சிராப்பள்ளித்
தலைவரைநாளுந்தலைவரல்லாமையுரைப்பீர்கா
ணிலவரைநீலமுண்டதும்வெள்ளைநிறமாமே. (௫)

வெய்யதண்சாரல்விரிநிறவேங்கைத்தண்போது
செய்யபொன்சேருஞ்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனார்
தையலோர்பாகமகிழ்வர்நஞ்சுண்பர்தலையோட்டி
லையமுங்கொள்வராரிவர்செய்கையறிவாரே. (௬)

வேயுயர்சாரற்கருவிரலூகம்விளையாடுஞ்
சேயுயர்கோயிற்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனார்
பேயுயர்கொள்ளிகைவிளக்காகப்பெருமானார்
தீயுகந்தாடறிருந்தப்பாயிற்றாகாதே. (௭)

மலைமல்குதோளான்வலிகெடவூன்றிமலரோன்றன்
றலைகலனாகப்பலிதிரிந்துண்பர்பழியோரார்
சொலவலவேதஞ்சொலவலகீதஞ்சொல்லுங்காற்
சிலவலபோலுஞ்சிராப்பள்ளிச்சேடர்செய்கையே. (௮)

அரப்பள்ளியானுமலருறைவானுமறியாமைக்
கரப்புள்ளிநாடிக்கண்டிலரேனுங்கல்சூழ்ந்த
சிரப்பள்ளிமேயவார்சடைச்செல்வர்மனைதோறு
மிரப்புள்ளீரும்மைமேதிலர்கண்டாலிகழாரே. (௯)

நாணாதுடைநீத்தோர்களுங்கஞ்சிநாட்காலை
யூணாப்பகலுண்டோதுவோர்களுரைக்குஞ்சொற்
பேணாதுறுசீர்பெறுதுமெனீர்பிரான்பெருமானார்
சேணார்கோயில்சிராப்பள்ளிசென்றுசேர்மினே. (௰)

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திரைசூழ்ந்த
கானல்சங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே. (௰௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

ஆளுடைய அரசு

அருளிச்செய்த

திருச்சிராப்பள்ளித்திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டுவார்குழலாளொடுமால்விடை
யிட்டமாவுகந்தேறுமிறைவனார்
கட்டுநீத்தவர்க்கின்னருளேசெயுஞ்
சிட்டர்போலுஞ்சிராப்பள்ளிச்செல்வரே. (௧)

அரியயன்றலைவெட்டிவட்டாடினா
ரரியயன்றொழுதேத்துமரும்பொருள்
பெரியவன்சிராப்பள்ளியைப்பேசுவா
ரரியயன்றொழவங்கிருப்பார்களே. (௨)

அரிச்சிராப்பகலைவராலாட்டுண்டு
சுரிச்சிராதுநெஞ்சேயொன்றுசொல்லக்கேள்
திருச்சிராப்பள்ளியென்றலுந்தீவினை
நரிச்சிராதுநடக்குநடக்குமே. (௩)

தாயுமாயெனக்கேதலைகண்ணுமாய்ப்
பேயனேனையுமாண்டபெருந்தகை
தேயநாதன்சிராப்பள்ளிமேவிய
நாயனானெனநம்வினைநாசமே. (௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐயடிகள் காடவர்கோனயனார்

அருளிச்செய்த

க்ஷேத்திரத் திருவெண்பாவில்

திரிசிராமலை.

மூப்புந் நரை கென்னாற் றுக் கட்டிக் கட்டு நாடி
யொழிந்த அடைவிரா வண்ண மழிந்த
சிராமலையா னென்றுபோ மென்றுரைமன் னெஞ்சே
சிராமலையான் பாதமே சேர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிசிராமலைப் புராணம்

என்னும்

செவ்வந்திப் புராணம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

அருளெனுங் கடன்முகந் தடியர் சிந்தையாம்
பொருள்பெறு நிலஞ்சிவ போக முற்றிட
வரமழை யுதவுசெவ் வந்தி யானையின்
திருவடி யிணைமலர் சென்னி சேர்த்துவாம்.

செவ்வந்தீஸ்வரர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சொற்கொண்ட கிளியனையா ளங்கனுக்குத் துணை
யாகத் தணைப்புறுத், விற்கொண்டு விளையாடுந் திரிசிரா
மலையிலுறை விமலன் றன்னைப், பொற்கொண்ட ... றத்
தானுங் கரியமுகி லிகர்வானும் புலரா வண்ண, மற்
கொண்ட மிடற்றானைச் செவ்வந்திப் பெருமானை யகத்
தில் சேர்ப்பாம். (க)

கலிநிலைத்துறை.

துரிசி ராமலை யடைந்திட வேண்டியே ஆதிக்கும்
பரிசி ராமலை வயற்கணே கயற்கணம் பாய்
மரிசி ராமலை மதனரு கணைகளால் வயங்குந்
திரிசி ராமலை யிறையவர் மலர்ப்பதஞ் சேர்மின். (உ)

மட்டுவார் குழலம்மை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மணிகொள் வரையிற் பிறந்தபிடி பாணு ரிடத்திற் ப
டர்ந்தகொடி, முனிவ ரிமையோர் மகிழ்வுற முப்பத் தி
ரண்டும் வளர்த்தருளும், வனிதை வடிவே லனைப்ப
ந்த மடந்தை மட்டு வார்குழலா, ளினிய பதமா மிரு
போதுந் தலைமேற் றரிப்பா மிருபோதும். (௩)

தலவிநாயகர்.

கலிநிலைத்துறை.

மருப்ப தாமெழுத் தாணியா லாயிர மாற்றுப்
பொருப்ப தாந்தனி யேட்டிலே பாரதப் பொருளை
விருப்ப தாம்படி யெழுதிய கரிமுக வமலன்
திருப்ப தாம்புய மலரினை யிறைஞ்சுவாஞ் சிரத்தால்.

முருகக் கடவுள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஓகையாற் றிணைமுன் னுளி லுழக்குமா வினையும் வா
ட்டு, மேகவெவ் வரையி னெல்லை யிடித்திடு மிமையோ

[illegible]றக், தோகைமே லுலவுங் கந்தன் சுடர்க்கரத்
தி[illegible]ம் வெற்றி, வாகையே சுமக்கும் வேலை வணங்
[illegible] தமக்கு வேலை. (௫)

ஆளுடைய பிள்ளையார்.

கலிநிலைத்துறை.

வண்டகத்தே குடைந்தூத முறுக்க வுடைந்து வா
ய்திறந்து, தண்டகத்தே மதுவொழுகி வழியுங் கமலத்
தார்ப்புயத்தான், கண்டகர்க்கே விடமாகி யடியார்க்கமு
தாங் கவுணியர்கோன், முண்டகத்தாண் மலர்தலைமேல்
முழுத்தே னின்றான் முடித்தேனே. (௬)

ஆளுடையவரசு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

புத்தியாற் றிருக்கும் பொய்யர் புறச்சமயத்தை நீங்
கிச், சத்தியப் பொருளை யோர்ந்து தலைவனை யடைந்து
சைவ, பத்தியிற் கனிந்த ஞானப் பழத்தினை யொருக
றாணு, லத்தியைக் கடந்த நாவுக் கரசினை வணங்கு
வாமே. (௭)

ஆளுடைய நம்பி.

வேறு.

தீங்கும் பெருமா நிலத்திடருந் தீரத் தீரத் திரைக்க
டலிற், றாங்கும் பெருமா னுடன்வேதன் றுதிக்கும் ப
டிக்குச் சுடர்க்கிரியா, யோங்கும் பெருமாள் புகழ்பாவி

யோரா யிரம்பொ னொருமொழிக்கு வாங்கும் ...
ள் சவுந்தரியப் பெருமாள் பதத்தை வணங்கிடுவாம்.

ஆளுடையவடிகள்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தேனூறுஞ் வாசகங்க ளேழூறுந் திருக்கோவை
நானூறு மமுதூற மொழிந் தருளு நாயகனை
வானூறுங் கீர்த்திநிகர் மாணிக்க வாசகனை
யானூறு படாதவகை யிருபோது மிறைஞ்சிடுவேன்.

சேய்ஞலூர்ப்பிள்ளையார்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

...து செறிமலருஞ் செழுங்கனியுங் கொணர்ந்து சிறு மணலை வாரி, யணைத்தாதி சிவன்வடிவா மைத்தருளி யவற்கினிதா வாட்ட வேண்டிக், கணைத்தாவின் பால்கறந்து நிறைத்துவைத்த கலசமெலாங் கவிழ்த்த தாதை யிணைத்தாளைத் தடிந்திறைவர் துணைத்தாளை யடைந்தவர்தா ளிறைஞ்சுவோமே.

அவையடக்கம்.

வேறு.

வலந் திவிற் கிட்டா நவமணி பொதிந்து வைத்த
வருங் கிழியு மந்த மணியுடன் விரும்பு மாபோற்
பாவருங் குற்றமாமென் கவிதையின் பழுதும் பாரா
தியாவருங் கொள்வ ரீசன் பெயர்தி ருக்கை யாலே.

பாயிரம் முற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம் - கக.

உ

சிவமயம்

திருமலைச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எலிக்க காரவெயிற் சுகிகையாப் படத்தினை யெடுக்கும்
புலிக்க ராகமு மருளினாற் பசுவினம் பொருந்தும்
வலிக்க ராசல மடங்களுக் குணர்வினை வழங்கும்
கலிக்க ராமுது கேதிமான் புனலினைக் கடக்கும். (௧)

வன்ப தாகமுட் பிடித்திடுங் கவரியின் மயிரை
யன்ப தாகவே விடுக்குமவ் வாய்மையங் கணைத்து
மின்ப தாகவே புலிமுலைப் பாலுணு மிரலை
புன்பு லானுறு நகமுடை விலங்குடன் புட்கள். (௨)

சலம ருந்தியும் வாயுவை யருந்தியுஞ் சருகிற்
சிலவ ருந்தியும் பச்சிலை யருந்தியுந் திங்க
ளிலவ ருந்தியு மைங்கன லிடையிலே நின்றும்
பலவ ருந்தியுந் தவம்புரிந் திடுமவர் பலரால். (௩)

காலெ லாமரா வடுத்தவன் மேகமேற் கமழ
மாலை மார்பெலாங் குடலைபோல் வல்லரி மறைக்க

ே :) மார்தரு குஞ்சிமேற் குருவ கூ டெடுக்க
பா ் லோசன னருள்பெறத் தவஞ் செய்வார் பலரால்
மேதை மேலருக் கிசன்மேல் விட லை விந்து
நீதியாகிய வருத்தச கிரிகைமே னிரோதி
நாத நாதமேல் சத்திக ஞன்கின மே ஞல்வர்
பாத மேற்பரங் கண்டுவாழ்ந் திருப்பவர் பலரால்.

அத்த கைப்பெறு மாச்சிர மத்திலோ ருகி
னித்தி லப்புது மணலின்மேற் பெருந்தரு நிழலிற்
பத்தி யிற்பொலி நவமணி வேதிகை பண்ணிச்
சித்தி ரச்சிறு புலிய தண் மெல்விரி செறி து. (௬)

வைத்த வாதன த் திருந்தனன் சடை முடி மார்பங்
கைத்த லங்களங் காதினிற் கண்டிகை கமழ
வுத்த ரியம்வெண் ணில்வெழப் புரிமுந் நூ லொளிர
பணிந்திடக் கோதம முனிம ன் (௭)

இருந்த கோதம முனியுடன் மதங்கமா விருடி
யருந்த வம்புரி கோசிகன் பாரா சரனனந்தன்
பொருந்து காசிப னுரோமசன் புலத்தியன் புலகன்
பரிந்து மற்றுள விருடிக ளனைவரும் பர்வார். (௮)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய வி த்தம்.

வேதநறுங் கொடிபடருங் கொழுகொம்பே யாகமத்
தின் வேரோ ஞானப், பாதவமே பரபோக மதாநிறைந்
த வானந்தப் பழமே யோக, மாதவரொண் சதானந்த மு

னிவரொனு மணிபிறந்த வரையே தெய்வக்,
கேதமிலா வொருமு தலே நிறைந்தபெருங் குணத் ஞ
னே. (௯)

லிநிலைத்துறை.

தொல்லை நூலுள கலையலாம் விரித்துமுன் சொன்
னீர், வல்லி பாகனர் தெக்கண கயிலையின் வாவைச்,
சொல்ல வேண்டுமென் றுரைத்திட மருங்கினுந் துதி
த்தார், நல்ல வாசக மிதுவென வவருட னவில்வான்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தெக்கண கயிலை யென்னுஞ் சிராமலைப் பெருமை யெ
ல்லா, நக்கனர் குமார ரந்தச் சனற்குமா ரர்க்கு நல்க,
வக்கணஞ் சனற்கு மார ரறைந்தன ரெமக்கு மக்கு, மு
க்கண ரருளினாலே மொழிகுவாம் விரும்பிக் கேண்மின்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விரு

சூதமுனி முனிவரர்க்குப் பரிவாற் சொன்ன
தோற்றமிகு சிவபுரா ணத்திற் கண்டு
கோதமனர் பலமுனிவர் விரும்பிக் கேட்பக்
கூறியிடுஞ் சிராமலையின் புராணந் தன்னை
பேதமற வடநூலைத் தமிழ்நூ லாக்கி
யினியசருக் கங்களொரு பதினொன் றாகப்
போதமிகு திருவிருத்த மைந்நூற் றைம்பான்
பொருந்திடவிக் கதைவிரித்துப் புகல லுற்றேன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சிவமுடி வாகு மிந்தத் திருக்கதை யறங்க ளாகு
நவமுறு பொருளு மாகு நயந்தபே ரின்ப மாகுந்
தவமுயர் வீடு மாகுந் தவத்தினற் பயனு மாகு
முவமையின் ஞான மாகு முண்மையி னுணர்ந்த பேர்க்கே. (௫௨)

வருமலைக் கொழுந்தாய்க் கங்கை மௌலிதென் கயிலை யென்னுந், திருமலைக் கொழுந்தாய் நின்ற சிவன்கதை சனனமென்னுங், கருமலைக் கொழுந்தை வாட்டுங் கதிர்கொடும் பாவப் பஞ்சாம், பெருமலைக் கொழுந்தி யென்று லதனலம் பேசலாமோ. (௫௩)

கலி விருத்தம்.

அதிர்த்திடுந் திரிசிர சொல்லுஞ் சொல்லினுன்
மதிச்சடை முடியினுன் வாழ்கொடுத்தலா
லதிக்கிடு மனைவையே யொப்ப தாகுமப்
பதிப்பெயர் திரிசிராப் பள்ளி யானதே.

அந்தலந் தனக்கிணை யப்பர் நாட்டிலை
யிந்தலந் தனதென வியம்ப லாகுமோ
விந்தக விலிங்கமுந் தீர்த்த மேன்மையவ்
வுந்தம தலந்தலா லுலகில் வேறுண்டோ. (௫௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அப்பதி கினைந்த பேருக் கமரர்தம் பதவி யுண்டா,மப்பதி கண்ட பேருக் கயன்பதத் தடைய லாகு,மப்பதி

தனிலிருந்தா லரியமால் பதவி யுண்டா, மப்பதி னிறப் பிறந்தா லரனென விருக்க லாமே. (௫௫)

வேறு.

அன்ன தான மொருவர்தமக் கந்தப் பதியி னளிப்பவர்கள், கன்ன தானக் கரிமுகனா னெனவே முலகுங் காத்தருள்வார், சொன்ன தான முதலாகச் சொன்ன தானங் கரிய தவர்க்கு னங் கொடுப்பரென்று, லென்ன தானங் கெல்லாப்பொருளு மெளிதாமே. (௫௬)

வேறு.

ஒருவருக் கிருக்கை யிங்கே தாரும்பாய் வாழ்வ சன்றி
யிருவருங் களித்தா லந்த விந்திர னுவ சங்கே
மருவுறப் பூசை பண்ணி வந்தினைப் பாற வன்பர்க்குத்
திருமடங் கண்டோ ரந்தச் சிவனைவ தேவர் தாமே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வேதமுங்கண் டிறைஞ்சுசிரா மலைப்புராணம் விளம்பு பொசொற் பொருளுடனே விரிப்போர் கேட்போர், மேலுலக மெல்லாம் புரக்கப்பாதகஞ்சேர் புரந்தரபோ லுலக மெல்லாம் பூக் திடுவர் வினைதவிர்வர் புகழுண்டாவ, ரேதமுறு பிணி தீர்வர் பகையை வெல்வ ரெண்ணினின்மைந்த ருண்டாவ ரிகத்தின் மேலு, மாதவன்சந் திரன்முகுந்தன் பிரமன் றேவர்க் கரிதான பதத்துணையு மடைவர் தாமே. (௫௭)

கலித்துறை.

பருவ மேகலை யிரதிநா யகன்கிளிப் பரியு
மருதி றைந்ததார் முருகவே ளடைத்திடு மயிலுங்

...ன் கனுழனும் பதுமனே திமமு
மிரும் ருங்கினுஞ் செறிந்தது கயிலையோ திமமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அளியார் கடுக்கை நறுமலரு மணியார் சுடிகை யாட
ரவும், பிளவார் மதியும் புனைந்தருளும் பெருமா னிருக்
கும் வெள்ளிமலை, வளமார் புவன மொருநாறும் வளைக்
கு மண்ட கடாகமெனு, மிளவோ திமத்தின் பேடை
வயிற் றிருங்கு மண்ட மெனலாமே. (௨௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

சோதி மதியின் பாதி யரவஞ் சூடு சடையன் றோ
டு கமழுங்,கர திலமிர்தம் போல வசுவ காழி யிறையுங்
...ழின், பாத கமலம் பாடு மவர்தம் பாத கமலம்
பாடி யகனும், போது செறியும் போது விரியும் பூவை
மருவும் பூவை மருவும். (௨௩)

கோடு செறியும் பாணி யவனுங் கோக நகனுந் தே
டு வரியன், றேடு மவரன் பா... விழிமுன் பாக வருவ
ன் றேவ ரிறைகொண்,டாடு ம...லன் காள முகில்கண்
டாடு மயிலன் றுதை சடிலஞ், ...டு மாவ னடு மொருவ
ன் சோதி மதியன் பாதி ப...ன். (௨௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வள்ள லணிந்த விளமதியி னிலவா லந்த வரைச்சுனை
யிற், கள்ளு நெகிழும் பொகுட்டுமலர்க் கமலம் விரியா

காலையினும், புள்ளி யரவஞ் சொரியுமணி விரிந்த வொ
ளியாம் பொரிக்கனலின், வெள்ளி யுருகி யொழுவதெனப்
பெருகும் வெள்ள வெள்ளருவி. (௨௫)

கலிநிலைத்துறை.

அந்த மால்வரைக் கொருபுடை யடைந்தன ரயன்மா
லிந்தி ராதியர் மருத்துவர் வசுக்களு மிருவர்
சந்தி ராதியர் சித்தர்சா ரணர்கள்கிஞ் சையர்க
ணந்தி வாகனக் கடவுள ரிமையவர் நாகர். (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

துங்கமரு வுமைதரித்துச் சுரிகைதிரு வரையார்ந்து
ச் சோதி யான, செய்கையிலே பிரம்பேந்திக் கயிலைம
லை காத்தருளுஞ் செய்ய மூர்த்தி, மங்கைபங்க...
பார்த் தருள்புரிந்து விடுமளவும் வாயின் முன்னே, யங்
கொருதிக் கினிதிருந்தா ரமரர்தா மிருக்குமிட மறிந்து
தானே. (௨எ)

வேறு.

ஆரா தனைகண் முடி...டம்பார்ந் திருங்கு மிமையோ
ர்க் கருகாகப், பாரா ய...த்து மொருமலர்போன் முடி
மேற் றரிக்கும் பணி...த்த, னொரா யிரஞ்செம் முடிம
ணிகள் கதிரா யிரம்போ லொளி பரப்ப, வீரா யிரநற்
பிறைபோற்பல் லிரண்டா யிரமு மிலங்கிடவே. ( )

செய்ய கவர்கா விருபாலுஞ் செக்கர் வானச் செயல்
காட்ட, வெய்ய நெடிய வாளெயிற்று னிருள்போற் சிறி

றாவிடந்தோன்ற, வைய னடிகளன் டிறைஞ்சுமதற் க
ணைத்தா னவனை யமரரெலாங், கையி னிறைஞ்சி யிருக்
கையளித் திருந்து மகிழ்வாற் கட்டுரைப்பார். (௨௯)

வாயு வான பஞ்சரைத்துத் திருமா றுயிலு மலரணை
யே, யாய விடமாம் யாக்கையமைத் தாரு ரணியு மரு
ம்பணியே, தாய ருதர மெனவுலகைத் தலையிற் சுமை
யாத் தரிப்போனே, தூய பொருளே யுனக்குநிக ருள
ரோ வுலகிற் சொல்லாயே. (௩௰)

என்ன வுரைத்த மிகநாணி யொடுங்கு மனத்த னிமை
யோர்கள், சொன்ன மொழிக்குத் தாழ்ந்தவுரை பலவு
முரைத்துக் கடிமைமணி, மின்ன நெடிய கயிலைமலை வே
[illegible] போமலார் புடை, மன்ன விருந்தான்சதா க
தியு முரைத்தான் பொருந்த வழுவினையே. (௩௧)

வேறு.

கண்ணிலா தானைக் கஞ்சக் கண்ணனென் றுரைப்
பார் போல, நண்ணிய செவிலானைக் காலிலா நடை
யினானை, யெண்ணிய விருகா லானை விடஞ்செறி யெயி
ற்றி னானைப், புண்ணிய விண்ணியார் சொன்ன புகழ்ச்
சிதான் பொய்மை போலும். (௩௨)

அமையவே யுலக மேழுந் தரித்திடு மரசே யென்றெய்
திமையவர் முனிவர் கூற விடும்பையா லகந்தை யுற்று,
யுமையவ ரேவலாலே யுலகெலாஞ் சுமந்தாய் கூலிச், சு
மையவர் சுமப்பதெல்லாம் புகழ்ச்சியோ சொல்லுவாயே.

படுத்திடும் பாயுந் தாங்கும் பணியுமா னதுவோ மே
ன்மை, விடுத்திடின் வலியை யெல்லா வுயிரினும் விர
வி நானே, யடுத்திடா திருக்கி லிந்த வுலகெலா மமை
வ தெங்கே, கடுத்தனை யிறைக்கு நீயோ காட்டவ னெ
னவுஞ் சொன்னான். (௩௪)

என்றலு மனந்தன் கூறு மிமையவர் முனிவர் முன்
னே, வென்றிக லுரைத்தா யுன்னை விழுங்கினுந் தவி
வே றுண்டோ, பொன்றுவை விடுத்தேன் யானீ திரு
க்கவிப் பொறுப்பைச் சற்றி, நின்றுடன் மறைப்பே
னுன்றன் வலியினை நெகிழ்க்க வென்றான். (௩௫)

கலிநிலைத்துறை.

தேவ ரேபருந் தக்கவென் சிறப்புமென் சிறப்பு, மே
லு கென்றெழுந் தனந்தனு மறைந்தனன் வெற்பைக்,
கோவு மின்பமுங் கொழுநனென் றிறைஞ்சுநற் குலத்
துப், பாவு மங்கையர் மனமெனப் புரையறும் படியே.

அரன மர்ந்தநா ளளவிட்டப் படாதநா ளதனும், பாவு
வெள்ளியங் கயிலையும் பதங்கிய படிக்கோ, விருப நங்
கையா னெடுத்தநா ணெகிழ்ந்துள தென்றே, புரைய
றும்பெரும் புரியினால் வளர்த்தது போலும். (௩௬)

பங்க மின்றியே கற்பகத் தருவின்மேற் படர்ந்திட்,
டெங்கு மாய்வளைத் தழுவிய பெருங்கொடி யெனவு,
மங்க மொங்கலு முருகவே கொழுநனை யணைக்கு, மங்
கை மாரிரு கரங்களா மெனவும் வளைத்தான். (௩௭)

வந்து கால்புகா விடங்களிற் றலைகளை மடுத்துச், சிந்தை யானதும் புகாவகை மறைத்தனன் சேட, னந்த வேலையி லமலனை யிமையவ ரடைந்தார், கந்த மார்தரு சராசரி யவையெலாங் கண்டான் (௩௯)

வெற்பெ லாஞ்சிறை யுடைமைபோற் பறந்திட விசும்பிற், கற்ப கங்கள்போ னிலத்துள தருக்கண்மேற் காணச், சர்ப்ப ராசனுக் கிறுதியென் றனைவருந் தளர, வற்பு தத்தினி லுறைந்தனன் வ[illegible]டர்த்தான்.

கலிவிருத்தம்.

எட்டர விளைத்தன விளைத்தகளி றெட்டு
மட்டினை சுற்றின வமைந்தவரை யெட்டு
மிட்டமுறு தன்கடல்க ளேழுமுதி லேழு
பட்டற வலைந்தபுனல் வற்றியொழி வுற்ற. (௪௧)

அடுங்கழிவு பட்டபுவ னத்திர ளனைத்து
முடிங்கள்சித றிப்பொரி யிறைத்ததனை யொத்த
கொடுக்குமயிர் தத்தினை யிறைத்துமதி குன்றித்
தடித்துகெய் வடித்துதறு தட்டினொளி கர்த்தான். (௪௨)

ஆதவன் வருந்திசை யகன்றுதடு மாறிச்
சோதியு மகன்றற துளங்கவொரு பூதம்
பூதமொரு நாலுநிலை போய்நடு நடுங்கிப்
பேதமுறு கின்றதுயர் பேசவெளி தாமோ. (௪௩)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தக்க பவன னுறைந்தீர்த்துச் சுழன்று நடுங்கிச் சலித்திடவு, மிக்க நகமும் பன்னகமு மசையா திருந்த மேதினியி, லெக்க னமலன் றிருப்பாத மறவா துளைகரு நான் மறையீர், பைக்கு ளடைத்த கனகமொரு காலா லவிழ்க்கப் படுங்கொல்லோ. (௪௪)

வெற்றி யனந்தன் படைத்தனுகண் டயர்ந்து பவனன் மிகநாணிப், பற்றி [illegible]யிரின் பாப்பையெலாங் கொடுபோய்ப் புகுந்தான் பூதலத்தி, லுற்ற வுலகத் துயிர்களெலா மசையா திருந்த வோவியம்போ, லற்ற மதாகன் டருள்புரிந்தா னடியார்க் கெளிய வற்புதனே. (௪௫)

வேறு

நினைத்திடு நன்மைகூறி நிமலனும் பணியே னியா,முனைத்திடும் பணிகே ளென்றான் வினவிறு வாசவேந்தன், வரைத்தடம் படத்திறலே மறைத்தது சிந்து வாங்கித், திளைத்திட வேண்டு மென்று வனந்தனுந் திறமே செய்தான். (௪௬)

கலிநிலைத்துறை.

வந்து வாயுவும் வந்துவந் தறைந்தனன் வரையை
முந்தி வேரறப் பறித்தனன் கொடுமுடி மூன்றை
யந்த மூன்றையுங் கொடுமன் றிசையினி லுடைவே
சிந்தி மூன்றல மூன்றிலே விழுந்தன சிகரம். (௪௭)

முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரிகா ளத்தியா மொழியர்
பின்னர் வீழ்ந்தது கிரிசிரா மலையெனும் பிறங்க

வென்ன தின்பிற கமைந்தது கோணமா வசல
மின்ன மூன்றையுந் தெக்கண கயிலையென் றிசைப்பார்.

வெள்ளி மால்வரை தனினுமன் றிமையவர் விடை-கொண், டுள்ள மாகவுற மகிழ்ந்தது தம் முறையுளிற் புகுந்தார், சென்று முதலிதன் கயிலையா மூவகை யிடத்தும், வள்ள லார்மலைக் கொழுந்தாய் வடிவமாய் வளர்ந்தார்.

பங்க நாயகம் போன்றன வலையிரு பாதம்
மிங்க நாயக மானது திரிசிர வெற்பே
றங்க வானவர் தானவர் மானவர் தமக்கு
நங்க ளாதி யிருந்ததல் வரங்களீ யந்தார். (௰௧)

மந்த ராசலக் கடலிலே சுழற்றிடு மதுபி
னந்த மானது புகைந்தது புவியிலே மிகவு
மந்த மேருவும் வளைந்ததனில் அருவமே யான
சுந்த மால்வரை யிதற்கிணை யாவதென் றிசைத்தான்.

இப்பர் வாழ்வெனுந் தெக்கண கயிலையா மிடத்தி
லெப்பு யாசன ~~வைத்திய~~ விநாயகன் றனுவுங்
கும்ப மாமுனி நினைத்தது கொடுத்ததுங் குலிசன்
செம்ப ளால்வரு தீவினை யகற்றிய திறமும். (௰௨)

அந்த வெற்பிலே யுமைசிவ நடமமைத் ததுவுஞ்
சந்த மாதவர் திருடிகள் கழுகுசஞ் சரித்ததுஞ்
சித்தர் சாரணர் கிரிசிரா தயாதன் சிறுவன்
பத்தி செய்தது மருச்சுனன் வணங்கிய பலவும், (௰௩)

அநுபம முத்திரை வந்ததுஞ் சூரனு மருக்கன்
பனிம லர்க்கொடு பணிந்ததும் பாதலந் துறையும்
வனிதை மாதர்கள் வணங்கிய மகிழ்ச்சியுஞ் சார
முனிவன் முத்தியுந் தாயாரங் கருணையு மொழிவாம்.

திருமலைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆயிர முன்பட ஆக திருவிருத்தம்—௬௰.

பிரமதேவன் பூசித்திருந்த சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

கோதை நாரியைச் சிலைவடி வாக்கிய குரிசில்
பூத நாதிகட் கரசெனும் பொருப்பினைப் புகல
வேத நாதிற் றவஞ்செயுங் கதையினை விரித்திங்
கோது விரெனக் கோதம முனிவனு முரைப்பான். (௧)

முன்ன மேயொரு காரணத் தாலரன் முருந்த
வன்ன வாகனன் மூவரு மொருதலந் தடைந்தார்
மன்று மேழிசை நாரத னவ்வயின் வந்தான்
றன்னி பாகனை மாயனைப் பதுமனைக் கண்டான். (௨)

பின்பு மூவரைப் பொதுவிலே யிறைஞ்சிநின் றன்று
மின்று வானிறைஞ் சியதிதிப் பெரியவற் றென்று

சென்றுபோயினன் றெளிவிலா மொழியினாற் றிகைத் துன்று வானவ ரானவ ரிருடிக டொகையாய். (௩) [தார்

கலக நாரதன் வழங்கிய மொழியினைக் கமலத், திலகு வேதியன் மனத்தென வரிதன தென்றான், மலைவு கொண்டன ரொழுந்தனர் பொருநனர் வலியா, லுலக மெங்கணு நடுங்கின விமையவ ரொளித்தார். (௪)

சோதி யவ்விடத் தேசுட ரிலிங்கமாத் தோன்ற, வேத நாரணர் பயந்திட வெதென விபந்தார், பாத மீதிதற் களவுதா னிலையெனப் பகர்ந்தா, ராதி யந்தமீ தறிந்தவர் பெரியரென் றறைந்தார். (௫)

பொருவி லாவரி யேனமாய்ப் பாதலம் புகுந்தான், விரைவி னாலடி மேதவோ வினைசந் திடும் விருப்பாற், பாவு மோதிம னோதிம மாகிமேற் பறந்தான், கருதி வானினுஞ் செம்பொனாட் டிடத்தினுங் காணான், (௬)

வீர பத்திர புவனமுந் தேடினன் மிசையிற், பார விந்தியா கலைக்குள புவனமும் பார்த்தான், கார ணத்தினை னழற்கொழுந் தெனுமுடி காணா, னார ணத்தினன் சிறையெலா முதிர்ந்திளைத் தயர்ந்தான். (௭)

வெய்து யிர்த்தன னிரங்கின னிரங்கிடும் வேலை, கைதை யிற்பெரு மடல்வா மகிழ்வினாற் கண்டா, [illegible] மடலினைத் தனைக்குகொண் டெ[illegible]றோ, [illegible]த்தி னீவருந் செயலினை நுவலுவா யென்று (௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அங்கே தகையும் பொழுதயனு மன்னாந் தனைப்பார்த் தலர்முகத்துச், செங்கே தகையுஞ் சிலமொழியந் சிவனார் கனகந் திருமுடிமேற், கொங்கே தகையும் படியிருந்து விழுந்தே னிம்மெதன் குறையென்ன, விங்கே தகையு மோதிமமே யெவனீ வரவே தென்றதுவே. (௯)

என்பே ரயனென் றுரைத்திடவே ரொழுந்து தலைமுடிமேன்செய் நீல, முன்போர் தினத்தி னொடியவற்கு மெய்க்கும்பகையாய் முரியாகி, மின்போ லெழுமித் தழலிலிங்க முதலீ றின்டியே விதிப்பவரோ, வன்போ னனவே யெடுத்துரைத்தோக் திருமால் வராக வடிவானான்.

மண்ணிற் புகுந்தே யடிதேடப் பாதா ளத்தின் வகையடைந்தான், விண்ணிற் கிடையே யோதிமமா யெழுந்தேன் மிகவும் விசாவாகிக், கண்ணிற் குறித்தே னத்திசையுங் காணு தழன்றே னிளைக்கண்டே, னெண்ணிற் பெரிய தழறானின் முடிவே தறிய வியப்பாயே. (௰௧)

என்று பதுமன் மொழிந்திடலு மடற்கே தகையு மினிதுரைக்கு, நன்று மொழிந்தா யிந்நார நடந்த வழியோ ரனுவளவாங், குன்றி னளவுந் தனியெருமெழியோ றிதான் மனத்தாற் குறிக்கரிது, சென்றுதலையிற் புவனமெல்லா மிந்நா ளளவுந் தேடினேயே. (௰௨)

சுத்த வித்தை யீசுரமேற் றுலங்குஞ் சாதாக் கியமேனவுந், [illegible]நந்துவங்க ளினிமூன்றுமன் டத்துவமே சிருப்

பர் சதாசிவனு,சாந்த மூர்த்தி சதாசிவத்தின் வடிவா
ய்ந்த வொளி யுருவம், பத்தியுடையோர் பரம்பரனு ர
ருளா லகத்தே பாவிப்பார். (௰௩)

ஆகையாலே யரியவரி னெக்கு முன்னே யளித்தவற்
கு, மாகமீது கிளராதே திரும்பா யென்று மடலுனை
க்க, வோகை யாகி யயனுரைப்பா னெனக்கோ ருதவி
யுளதரியே, தோகைபாகன் முடியையிவ னறிந்தா னெ
ன்று சொல்வாயே. (௰௪)

னக்கே தகையு மிசைந்திடல ரெழுந்த சோதி யி
றைசிவந்த, னெக்கோ பமதா யுரைத்திடுவா னிடும்பா
னமது திருமுடியை, ணக்கே தனன்கண் டனனென்
ன வுரைத்தாய் ங்கு காமற், புனக்கே தகையே
ன்னுருவாய்ப் போவா யெனவே புகன்றருளி. (௰௫)

விடைக்குன் றுகைப்பான் ருண்டுரைப்பா னிது
பூ விசமும் வெண்மதிய,மடைக்குங் கமலத் திருப்போ
னே யாராதனையு மிதாவாய், படைக்குந் தொழிலு மு
னக்கொழித்தோ மென்று னயனும் பயந்தயர்ந்தான், ச
டைக்கொன் றையினுன் றுளிணைமேல் வீழ்ந்தா னெ
ழுந்து சாற்றிடுவான். (௰௬)

வேறு.

ஐயனே போற்றி போற்றி யனகனே போற்றி யெ
ட்டுக், கையனே போற்றி கால காலனே போற்றி சோ
தி, மெய்யனே போற்றி போற்றி விமலனே போற்றி

பொய்யர், பொய்யனே போற்றி போற்றி புண்ணியப்
பொருளே போற்றி (௰௭)

ஆறணி சடையாய் போற்றி யடியவர்க் கெளியாய்
போற்றி, யேறணி கொடியாய் போற்றி யிருவினை தவி
ர்ப்பாய் போற்றி, வீறணி யரவா போற்றி வேலவன்
குரவா போற்றி,நீறணி யமலா போற்றி நின்மலா போ
ற்றி யென்றான். (௰௮)

பாபமே புரிதலாலே பத்தியே வருத்த வேண்டிச்,
சாபமேல் வரவே நொந்தேன் றளர்ச்சியுந் தயருந் தீ
ரக், கோபமே தவிர வேண்டுங் குணப்பெருங் குன்றே
ஞானத், தீபமே யருளே யென்று திருவடி யிறைஞ்சி
நின்றான். (௰௯)

கலிவிருத்தம்.

முறையென மொழிதலு முனிவு நீங்கியே
பிறைமுடி யண்ணலு மகிழ்ந்து பேசுவான்
மறையவா தெக்கண கயிலை மன்னியே
யிறைநமை வழுத்தினு லேகுஞ் சாபமே (௨௰)

தெக்கண கயிலையைச் சேர்ந்த போர்க்குமுன்
புக்கதீ வினையறும் பொருக்கு முத்தி
யக்கண மாகுமென் றருளிப் போயினுன்
முக்கணன் றிரும்பினுன் முண்டகத்தினுன். (௨௧)

அத்திசை முகத்தினு னசல மேவிய
மெய்த்திசை விரும்பியே மேவும் போதினி

னத்தின நிறைமழ நாடு தன்னிலே
புத்தர்வாழ் தென்கயி லாய[illegible]னன். (௨௨)

வேறு.

அங்கிரியி னெல்லையதா யோசனை வளைக்கு
மொக்கநில மூழ்கியிடு யோசனைகள் மூன்றாந்
தங்கவொரு யோசனை யுயர்ச்சிதவம் வல்லீர்
பிங்கிரி யின்பெருமை வேதநிலை போலாம். (௨௩)

வேறு.

அந்தமால் வரையினை யங்கம் [illegible]வுற
வந்தனை யாகவே வலஞ்செய் வோர்கடஞ்
சுந்தர மேனியிற் றுகளுக் கெண்ணிறு
மாந்திடா [illegible] னைகன்று வார்களே. (௨௪)
இட்டமாந் திருவினை யிணங்க வேண்டிடி
னட்டமா சித்தியு மடைய வேண்டிடிற்
சிட்டமாப் பாகதி சேர வேண்டிடின்
மட்டிலாத் திருமலை வலஞ்செய் வார்களே. (௨௫)
திருமலை தனைவலஞ் செய்த பேரெலாம்
பரகதி யடைவது பகர வேண்டுமோ
வொருபதம் வலஞ்செய வுன்னி யூன்றிடு
லயிபகா லம்பத மடைகு வார்களே. (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சரியையை [illegible]ந்து மற்றச் சரியையின் வழியே வந்
து, கிரியையு [illegible] விளங்கி யந்தக் கிரியையை முடித்த பி

ன்பு, பாவிய யோக மெல்லாம் படிந்துபக் குவமதாகிப்,
பெருகிய ஞான [illegible]வம படைத்து நற் றவத்தி னோர்கள்.

[illegible]சியிற் டகத்தை யூன்றி யுணர்வுடன் விரு[illegible]பு நீங்
கி[illegible]சியின் விழியைநாட்டி நன்கன லெழுந்து மூட்டிப்,
பேசிய தொழிந்து ஞானப் பெருக்கினின் மூழ்கி யந்தத்,
தேசிகன் றன்னை வைத்த சிந்தைதமா தவத்தி னோர்கள்.

மாதவம் புரிய [illegible]ன்றால் மாதவம் புரிந்து செய்ய,
[illegible]ாதிரி குருந்து கோங்கு பாடல ஞாழல் புன்னை, மாத
[illegible]ர கமுகு தாழை வகுளமா சினிசெந் தாழை, ருதமே
முதலா யுள்ள பாதவ நெருங்கித் தோன்றும். (௨௯)

பண்பகர் வண்டு பாடப் பரம்பு சாதி யெங்குஞ், செ
ண்பக வனங்க ளெங்குந் திகழ்ந்தல ரிறைக்கத் தேவர்,
விண்பொதி கற்ப தரு மலரினு மிகதென்று, நன்புட
ன் மகிழ்ந்து சூடு நன்மலர் வனங்க ளெங்கும். (௩௰)

சிங்கமும் புலியு மெண்குந் திரிதரு கலையு மாமா, த
ங்கமு நிறைந்து தம்மிற் பகையற வுறவு கூர, வங்கு
ள கனியுந்தேனு மருந்திவா காங்க ளெல்லாந், தங்களி
லொன்றோ டொன்று தருக்கிய வியல்பு கூர. (௩௧)

செறிதர விளங்குகின்ற தெக்கண கயிலை நாமத், து
துவனை தன்னைக் கண்டா லுற்றபே ருவகை கூர்ந்தான்,
[illegible] கண்
குறையற மணியின் பொன்னின் கு[illegible]
டு கொண்ட, வறிஞர்க ணிகரா மென்ன மகிழ்ச்சி மேவன் (௩௨)
னத்தி வாழ்ந்தான்.

கலிவிருத்தம்.

எந்தையார்க் கறுபினி பெருப்பு மாமலை
யிந்தைதனைந் தமரர்கள் செப்புமாமலை
அந்தரன் முதன்முன் சொன்ன மாமலை
கந்தமா மலருறை கஞ்சன் போற்றினான். (௬௩)

கலிநிலைத்துறை.

அந்த வெற்பினல் லச்சிமேற் றிங்களைவந் தணையச், சந்த வெண்பிறைக் கொழுந்தெழுந் தருகினிற் றவழ்ச், சுந்தரத் திருமலைக்கொழுந் தாமிறை சூடுங், கந்மாதி யதிபென விளங்குதல் கண்டான். (௬௪)

எந்தையார் திருமலைக்கொழுந் தெனமுனைந் தெழுந்து, வந்த வேலையிற் சாகிரி யச்சிமேல் வைத்த, தந்திமாமுகக் கடவுளுங் குமையில் வந் தருளுங், கந்த வேளையும் பிரமனென் கண்களாற் கண்டான். (௬௫)

வணங்கு வார்தமக் கெளியார் மட்டுவார் குழலார், மணங்கொள் பாதியார் மலைக்கொழுந் தானநா ளருகே, யிணங்கு மிம்மலைக் காவலா யிருக்கென விசைத்த, கணங்க ளாகிய தேசமிங் கார்தமைக் கண்டான். (௬௬)

கலிவிருத்தம்.

உத்தர கயிலையி லுமைதன் கேள்வனு, மத்தனுர் வாங்கெ[illegible]ல் கண்டனன், சித்தர்வாழ் தெக்கண கயிலை யாவதி, யித்தகை யெனவெடுத் தியம்ப லாகுமே. (௬௭)

மனமகிழ் தயனுமவ் வரைக்கு நண்ணியே, தனிவரை மேன்மைசத் தடத்தில் மூழ்கியே, சினவிடையூர் திபைச் செய்து போற்றினு, னவர தமுமினி தமர்ச்சித் தானரோ. (௬௮)

மலைதனை யனுதினம் வலமுஞ் செய்தொரு, சிலையிடை யருந்தவஞ் செய்து போற்றினு, னலையிடைத் துயில்பவற் கரிய வண்ணலும், விடைகரு முமையுடன் விடையிற் றோன்றினான். (௬௯)

நின்பெருஞ் சாபமும் வினையு நீக்கினோ
மின்புற வுலகெலா மியற்று மென்றனுந்
தென்கயி லாயவிச் சிகரி தன்முன
மென்பெய ராகவோ ரிலிங்க மேவுமால். (௭௰)

பொய்த்துரை பகர்ந்திடும் வினைகள் புன்னிய
வித்தல நினைத்தவர்க் கேக மேவுமே
மெய்த்தவந் தமியனென் புரிய மேவிய
வுத்தம விலையுமென் பெயரி னேர்கவே. (௭௧)

திங்களி னுரோகணித் தினத்தின் மூழ்குவா
ரங்கரு வினையெலா மாற்ற வேதரும்
பங்குனி மாதமுட் படிகு வாரெனி
லெங்கவர்க் கருங்கதி யளிக்க வேண்டுமே. (௭௨)

அத்தட மூழ்கிநல் லருமு னிவரைப்
பத்திர மிசைஞ்சின் பதத்தி லேற்றினார்

புத்திர செல்வமும் புகழு மேன்மையுஞ்
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர வேண்டுமே. (சந)

சோமசேகரா கணியெனும் பெயருஞ் சூட்டுவி
நாமனைத் தடத்தினுக் கென்று சார்ந்தனன்
மாமலர்க் கோயிலாய் வரங்கள் யாவையும்
யாமளித் தனமென வியம்பி யேகினான். (சச)

விதிசில நன்மையுந் தடத்தின் மேன்மையு
மதியணி யிறைசிரா மலைப் போற்றுவார்
கதிபெறு நீர்மையுங் கண்டு கண்களாற்
பதுமனு மகிழ்ந்துதன் பதியி லெய்தினான். (சரு)

பிரமதேவன் அகத்தியர்க்குரைத்த சருக்கம்
முற்றிற்று.
ஆகச் சருக்கம் உ-க்கு திருவிருத்தம்-சகO.

அகத்தியச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இந்தமாக் கதையான் மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி
யிருந்தவ ரொழுந்துகின் றுரைப்பார்
நந்துவா ரிதியைப் பருகிய முனிவ
னயர்தறு தெக் கணதிசை யடைந்து

விந்தமால் வரையைப் புதைத்ததுங் கயிலை
விமலனை யமலனை யிறைஞ்சிச்
சென்றதுஞ் சுசீந்தி லிருந்ததுமுரைப்பா
யெனச்சொலப் புகலுவான் றவத்தோன். (க)

முக்கண னொருநா ளிமகிரிச் சிகர
முகட்டிலே முனிவர்க ளுடனே
புக்குறை தருபட் பொழுதினி லுரைப்பான்
பொருவிலா நாந்த முனிவர
தக்கண திசையி லுயர்ச்சியே தென்றான்
றவமுனி யுரைசெய்வான் றலைவா
லக்கணி சடையாய் முன்னமோர் குமரி
யாடுவா னத்திலை யடைந்தேன். (உ)

விந்தமென் றுரைக்கு மால்வரை நெறியிடையே
விளங்கி னதுதம வினவின்
மந்தரா சலமாதிகைத் துமற் றுள்ள
வரைகளை நகைத்துநாற் றிசையி
னந்தர முழுது மடைக்கவு மெழுந்த
தரும்பொருள் விரும்புமங் கனையார்
சிந்தனை யளவிட் டறியவொண் சிறிதுந்
தெளிவுறப் படாததன் றிறமே. (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தந்த விலங்கு மடங்கலரா சபங்காடி கனைமுதலா,
வெந்த விலங்கு மதிலுறையு மழியா மையினு லிராவ

னானூர், வந்த விலங்கை நிகராகு கமனு டனளாம் வ
ல்கொலையா, வந்த விலங்க தனைக்கான லெனக்கும்
வி ங்க ளாய்விடுமே. (௪)

வேறு.

என்றுமறை நாரதனு முனிவனந்த மலையியல்பை யி
றைஞ்சிக் கூற, நன்றுமுனி வானுனைக்கு மலையெழு
ச்சி யெனநகைத்து நவில்வான் யாமே, சென்றுயினை
தவிர்த்திடுவ தொன்று திருமானுந்து சிறைதக்கவேண்
டு, மொன்றுதமிழ் முனியாலே யடக்குவதொன் றெ
னுமுனிவற் குரைப்ப தானுன்.

[illegible] மிவரனே நாரதமா மு
னிவ னின்று, சொன்னமலை [illegible] குறிஞ்சி
லங் கடக்குமலர்ச் சுரிசங் கோ [illegible] யன்னமலை வயற
பழனத் திருநாடு [illegible] லடையா யென்றான்,
மன்னமலை கேள்வனிவை யருள [illegible] னுரைப்பா
ன் மலயத்தோனே. (௬)

கலிநிலைத்துறை.

கான வாரிசப் பொருட்டுறை கடவுளுங் கனகத்
தான வாரியும் வலாரியுந் தொனியிலாத் தலைவா
ஞான வாரியி னமுதமே கருணையா நதியே
வான நாடனே யுனைப்பிரிந் தெங்ஙனம் வாழ்வேன்.
செப்பு லாமுலை யுமையிட மருவிய தேனே
கைப்பி லாமது ரங்கொளா நந்தமாக் கனியே

தப்பி லாமறைப் பொருளினுக் களவிடாத் தனியே
ஒப்பி லாநினைப் பிரிந்தியா னெங்ஙன முய்வேன்.
என்பு யத்தினல் லழகுநின் றிருமுகந் தெரிசனங்
கண்க ளிற்பொழி கருணையு மிவரெலாங் காண
மண்கொ ளச்செறி வரையது பொருட்டினான் மயங்கி
விண்பு லத்திடைச் செல்வதோ வெனச்சொலி வீழ்ந்தான்.
அன்ன வப்படி யிரங்கிய முனிவனுக் கருளி
யென்ன முற்றிலை யிவனிப் பாதலத் திருந்தி
நன்னி லப்புறங் கிரிசிரா மலையத [illegible] டுவே [வோம்.
புன்னி யத்திறன் மலைக்கொழுந் தாயதிற் பொலி
விந்த மால்வரைத் தெக்கண திசையிலே விளங்கு
மந்த மால்வரைக் கொழுந்தனைச் சிறிதுநா ளிருந்
தெந்த மால்வரைத் திரளினுக் தவப்புரிந் திருக்குஞ்
சந்த மாசலத் திருக்கென விடைகொடுத் தனனே.
விட்பு ளங்கனா லுறுமிய விந்தமால் வரையைக்
கட்பு லங்களா [illegible] கத்திய முனிவனுங் கண்டா
னெட்ப குந்ததி னளவும்வெள் ளிடையிலா தெழுந்து
முட்பொ திந்திடு புகலினாற் செறிந்தது முழுதும்.

கலிநிலைத்துறை.

சீய மங்கிறற் கண்டு திரும்புவ
வாயி ரங்கதிர்ச் செல்வனரும்பரி
பாயும் வெம்புலி கண்டிருட் பாலெழுந்
தூய திங்களின் மானுந் துளங்குமே.

குஞ்சரத்திற் குதிக்குங் கடாநதி
நஞ்சகக்கு மாவொடு நண்ணிடும்
வஞ்சர் பெற்ற வளமென வேபிறர்
நெஞ்சி னுக்கும் புகாத நெறியதே. (௰௪)

தாக்க ணங்குறை தாழ்வரை யுள்ளது
நோக்க ணங்கு பயிலு முனியது
மாக்க ணங்கண் மயங்க நெடுங்கழை
நீக்க ணங்களைச் சிந்திடு நீயது. (௰௫)

கற்பி லாதவர் கட்டழ கென்னவு
மற்பி லர்வா சாள்பதி யென்னவு
மெற்பெ லாங்குறை காடிது வென்னவும்
வெற்பை யாவருங் காண வெறுப்பரே. (௰௬)

கருவி வான்முகி லார்ப்பன சூர்வரை
பொருமி வாய்விட் டிரங்குதல் போன்றது
மருவு மாமுனிக் கஞ்சியம் மால்வரை
யருவி தானு மழுவது போலுமே. (௰௭)

நெய்கு லைத்தெனத் தேனொழு கின்றன
மெய்கு லைத்த வெயர்த்துளி போன்றன
மைகு லைத்த மரங்க ளசைவன
கைகு லைப்பன போன்றன கார்வரை. (௰௮)

வண்ண வெற்பின் மலர்சொரி யுங்கணி
நண்ணு தேற லொழுக்க நனைந்திட

லென்னு மிந்திரன் வச்சிர மெற்றிய
புண்ணி லெண்ணெய் பொழிவன போலுமே. (௰௯)

வேறு.

உருமின நிறைதலி னுரக மாமணி
சொரிதலி னலைகவாய் விளக்குந் தோன்றலின்
மருவிய விரவெரி [illegible]ங்க லிற்செறிந்
திரவெனும் பெயருமவ் விடத்தி னில்லையே.

மலையது நெடுமுழை மருங்கெ லாஞ்சிறு
புலிகளுஞ் சியமும் புயங்க [illegible]யுங்
கலைகளுங் கயங்களுந் துயிலுங் காலையி
னுலகினை யுண்டவ னுதரம் போலுமே. (௨௧)

நிறைதரு வேங்கையு நெடிய சந்தமு
மறுவற நிரைத்திரு மருங்குந் தோன்றுதல்
குறுமுனி வருமெனக் குவடு முன்புபோற்
சிறைகளை விரித்தெழுஞ் செய்கை மானுமே.

[illegible]வரைநடு முழையிற் பொங்கிய
வெயிற்றர வுமிழ்மணி யிருளை நீக்குதல்
துயர்ச்சியின் றடங்குமென் றுருகு மோங்கலின்
வயிற்றிடை கொளுந்திய வன்னி போலுமே.

சித்திரப் பெருங்கழை திறந்து கன்களி
னித்தில மணிகளை நெடிது வீசுதல்
மெய்த்தமி ழகத்தியன் மேவு றுவகை
கைத்தல மெடுத்தெறி கற்கள் போலுமே. (௨௪)

விஞ்சிய சிகரியின் முடியின் வெள்ளிய
மஞ்சினந் தவழுதல் குதிக்க மாமுனி
பஞ்சுவ னெனத்திரண் டமரரானவர்
பஞ்சினை யமைத்திடும் பண்பு போலுமே. (உரு)

எழுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அந்த ... யெந்த ...ல்வரை
யான தோவென வையமுற்
றிந்த மால்வரை விந்த மால்வரை
யென்று மாமுனி யெண்ணியே
நந்த மால்வரை யன்று ரித்தவர்
தாளை நெஞ்சு தரித்துவெல்லை
குந்த மால்வரை சூழு மவ்வரை
யுச்சி மீது குதித்தனன். (உசா)

ஆர மான வெயிற்றி னூர்தன
பார மான தழுந்தியே
மார வேளை நிகர்த்த காதலர்
மார்பின் மீது புதைந்தது
மீர மானநி லத்தி லேமுனை
யெய்தி யிட்டது மென்னவே
பார மாமரு விப்பெ ருங்கிரி
பாத லத்திடை புக்கதே. (உள)

அந்த கந்த னிளைப்பி னோடெழு
பாத லத்தி னழுந்தியும்

பன்ன கந்த னிளைப்பொ ழிப்பது
போல நின்றது பார்சுமந்
தின்ன லுற்றவவ் விந்த மால்வரை
யொன்று கூறிடு மெந்தையே
யென்ன குற்றமு ...க்கி ழைத்தன
னென்ன தீமை ...யிழைத்தனன்
வினைசெய் வித்த வல்லன் றம்பி யானலன்
வேலை வாரியும் யானலன்
முனிவு செய்திட நகுடன் யானலன்
முனிவ தேதெனை முனிந்தனை
யனக ... யினி யான்வ ளர்ந்திடு
காலம் யாதென வருந்திசெய்வ ...ன
கனக மேருவின் மீள யான்வரு
கால மீவளர் காலமே. (உஅ)

என்று மாமுனி சென்ற போதெதிர்
திரிசி ராமலை யிணையதாங்
குன்று மேற்றிசை யொன்று நின்றது
கண்டு மாந்நு கொதித்தெழுந்
தின்று நாமிது வென்று போதுவ
மென்று தாளி லடக்கின
என்று ராவணன் பாத லத்தி
னடங்கு மாறென லானதே. (௩0)

வட்ட மாகிய நேரி மாமலை
பாத லத்தின் மறைந்தபின்

றுட்ட ராமவர் சென்ற பின்பு
 லங்கு மேலவ ரென்னவுங்
கோட்ட மார்கவி போன பின்பு
 கொழிக்கு நல்லற மென்னவு
மட்டவிழார்குழல் பார்வதி ணர்திரு
 மங்கி வளர்ந்த தே. (கூஉ)

கலிவிருத்தம்.

விண்ணவர் பரவும்வ் விலங்கன் மீதிலே
வண்ணமென் சொரிமா மகிழ்ந்து லாவுதல்
புனையர மகளிர் புஞ்சமா
யெண்ணருந் திருவுல விடுதல் போலுமே. (கூ௩)

நீலவட் டச்சிறை விரித்து நீண்மயி
லோலவட் டப்புய லுவந்து லாவுதல்
மாலைவட் டத்தன வனைய ரம்பைய
ராலவட் டங்கள்கொண் டணைதல் போலுமே.

தோமறு சுரும்பினங் குடையாய்த் தூளெழுந்
தாமரை யலர்சுனைத் தடத்திற் றோன்றுதன்
மாமைகொ ணீரா மகளிர் பற்றிய
காமரு தூமமென் கலசம் போலுமே. (கூச)

வேறு.

சென்று கானவ ரிட்ட தினைகளுந்
துன்று நீள்கழை தூவிய முத்தமு

முன்றி லெவன ராசிமுடிழ்த்த தாங்
குன்றின் மேலெழு குன்றென வானவே. (கூரு)

வண்டு சூழு மணிச்சிறு பாறையில்
விண்ட கொங்கலர் மெல்கனி விழ்தவிற்
கொண்டன் மின்னனை யார்குழல் ... டையின்
மண்டு செம்பொன் மணியணி போலுமே. (கூசு)

வேறு.

மரகதப் பாறைமேல் வியங்கு மணசுனைந்
சொரிதரு பலமணி சுடரை வீசு...
புரையறு பாசடை பொதிந்த பொய்கையு
ளரியுண மலர்ந்தசெவ் வாம்பல் போலுமே. (கூஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வடத்திலே துயிலுமவன் காணாத சிராமலையை
 வலங்கொண் டேத்திக்
குடத்திலே வந்தமுனி தடத்திலே மூழ்கியிறை
 ... மேவி
யிடத்திலே யுறையுமமை யவள்பூசை யிறைபூசை
 யியற்றி யேத்த [ன்மிசை
நடத்திலே மகிழ்ந்தபிரான் முனிக்கெதிரே விடையி
 னண்ணி னானே. (கூஅ)

இடபமிசை வந்தவனைக் கும்பமிசை வந்தமுனி
 யிறைஞ்சி யேத்தி
யடிபரவி நெடுமீனக் கொடியானை யெரித்தவிழி
 யானே போற்றி

மடலவிழுங் கரியகுழல் கன்னியொரு பாலிருக்கு
மணியே போற்றி
யடியவரியுந் திருத்தொண்டர்க் கெங்கவுரி புனைந்தரு
ளொருவனே போற்றி (௩௮)

கலிநிலைத்துறை.

நிலந்தரா போற்றியென் றிறைஞ்சினன் விமலன்
சாலநாம்வரந் தருதுமென் றமுறை யெனத் தவத்தோ
னாலமர்ந்த நீ தோன்றிய தொன்றுமே யடையும்
பாலி நண்டபேர் பெற்றுமோ ருலகினைப் பாராய். (௩௯)

இத்தலத்தினி லருந்தவ மிடைவிடா திருந்து
பத்திமிற்புரி பவர்க்கெலாம் பலத்தினைப் பலிப்பா
யெத்தலத்தினு மிருந்தவ ருதகனைத் திடனு
முத்தமாம்வர முதவுவா யென்னவு மொழிந்தான். (௪௦)

வரமி யாவையு மப்படி யருளியே மறைந்தான்
பிரமனாசனை மறிவுறு தொருதமுற் பிழம்பாம்
பரமகாரணன் மறைதலு மலைவலம் பண்ணி
யரன தாளையாற் பொதியமால் வரைமினை (௪௧)

ஒருமலைத்தலை யிறங்கிமற் றொருமலை யுடையப்
பொருது மற்றொரு மலைதனை வணங்கினீள் பொதிய
மருமலைத்தலை யமர்ந்திடுஞ் செயலெலாம் வகுத்தாம்
பொருமலைச்சிற கரிந்தவன் கதையினைப் புகல்வாம்,

அகத்தியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௩-க்கு திருவிருத்தம் -௱௫௯.

சிவமயம்.

இந்திரச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

முன்னர் நாளிலே புனைந்தரு தானவர் தம்மில்
மன்னவன் பெயர் நிகழ்ந்திடு முகிலை யழிபுந்
தின்ன பின்னமாய்ப் போர்படு மண்பொலிச் செய்பவன்
பொன்னகர்த்தனுந் திருப்புவன் கலங்கிடப் புடைத்து

மழு வாரியுங் கடலுங் கலங்கிடத் தெழிப்ப
னேழு பாதலங் கவிழுமுட் புகுந்தலை திரவி
யேழு மாவலி யிதுவெனுந் திரிபுவ னொங்கு
மேழு நாகமு மேழுமே கங்களு மெழிப்பன். (௧)

வலியவானவன் விழியிலே வருணனை வகுப்பன்
மேலிய வானவர் கண்ணிலே பயனிலைச் செறிப்ப
[illegible] மனத்திலே கவலையை யடைப்பன்
பர முனிவர்க் குலமென் மறவினைப் பதிப்பன் (௨)

சமவந்திரி வினைத்தினை நறியோர் விறைத்துந்
தாம மாலிடர் குடர்களைக் கருப்பையாச் சமைத்து
காம வென்றிலை யித்தனத் தொகையுதா நாட்டு
யோம வேள்விமுன் மடக்குவர் தலைவனைத் துரப்பன்

வெருளி லங்கவன் வேட்டையில் வதைத்திடும் விலங்
கைப், பொருவி தேவர்தம் முடிமிசை யெடுப்பது பொ

ருந்தா, னிருடி மார்கண்டேற் சுமத்துவ னேதிறு மெ
ன்னின், மருவு மங்கவர் திடிலமே சுமடதாம் வபு
கால்.

செம்ப னென்பவன் கொடுமையை யிமையவர் வி
ண்டு,கும்ப மால்வரை யிந்திரன் றன்னொடு கூற, வம்
புமலர்த் தருவிழற் பொருந்திய மகவா, னம்பு ராசியி
றுயில்பவற் கவையெலா மறைந்தான். (௪

இந்த வாசகங் கேட்டலு நெடியவ னிசைப்பான், ம
தி யாதுசெல் பனை துணை யாதுமன் று செல்வா, முந்
தெனவுரை தனைத் புழை முகத்துத், தந்
வாகனத் தேறினான் சுதமகன் சமர்க்கு. (௫

டைநாதிக ளுடனிவ னெழுந்தனன் பொருந
கோதி னாவன் வரவெலா மவுணனுக் கொற்றர், நீது
லமே யிவர்க்கெனக் கனன்றுகண் சிவந்து, யாது தா
வர் தானவர் கணத்தொடு மெழுந்தான். (௬

குந்த மூவிலைச் சூலம்வா டோமரங் குனிவில், ப
யாகவே நடந்தன தொடர்ந்தன பரித்தேர், தந்தி யி
க னெருங்கின பதாகையின் சால, நந்து காகள மூர
வான் முழவிவை நரன்ற. (௭

கடலி ரண்டுபோ லிருவர்தம் படைகளுங் கலந்து
புடவி நீடுயிர்ப் பொழுதாக ளெனத்துகள் பொலிந்த
வடலை யாயின வுலகமற் றமரரு மங்கைப்
படையெ லாமிழந் தேகினா ரிந்திரன் பார்த்தான். (௮

வாசவ வர்க்கிறை வச்சிர மாகிய மலையைத்
தான வக்கட லளறுபட் டழிவுறச் சலித்தா
னை வக்கடல் கொடுத்தது நினைப்பெய ரமிர்தஞ்
சேன மற்றுள வலகையா யிமையவர் தெவிட்ட. (௯

செம்ப னென்பவ னும்பர்கோன் களிற்றெதிர் திரு
ம்பிக்,கம்ப மால்களிற றுச்சிமேற் புடைத்தனன் கதை
யா, லம்பு ராசிகோர் கருகிறத் தனன்மே லாக வும்
பர் நாயக னழுத்தினான் வச்சிரா யுதமே. (௧௦)

வச்சி ரத்தனைப் பறந்தெறிந் தெதிர்ந்தெதிர் மலைக்கு
முச்சி ரத்துவே லெறிந்தனன் சிந்திரன் முகத்தின்
மெய்ச்சி ரத்தினிற் கதையினாற் புடைத்தனன் விழுந்
பச்சி ரத்தமேற் பறந்தன சிவந்தன பரவை. [தான்

அச்ச மாகிய விந்திரன் றுயரொலா மகற்றிப்
பச்சை மாயனும் படைகளும் வாங்களும் பலித்தான்
வச்சி ராயுதன் செம்பனை வருகென மலைத்திட்
டெச்சி யோரைப் பறித்துவெம் பகையெலாமொழித்தான்

கலிவிருத்தம்.

தானவ னொடுங்களை தவிர்ந்து போனபின்
வானவ னொடும்பயிர் வளர்ச்சி யாகிய
வூழமி லிந்திரற் குள்ள மீதிலே
ஞானம்வந் ததுமுகற் பழிக்கு நாணியே. (௰௩)

வாசவ னிப்படி வருந்து நாளிலே
தேசி குருகியோர் தெளிவு கூறுவா

ஞசமி றெக்கண கயிலை நாதனைப்
பூசனை புரியிவை பொடிபட் டேகுமே. (௰௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

என்று மொழிந்தா னிந்திரனு மிமையோர் குரு
வின் மொழியாற், சென்று கயிலைச் சிவதடத்திற்
படிந்தா னிறையைச் சேவித்தான், குன்றி னிகராய்
வருவினையுங் குன்றி யெனவே குன்றியதா, லன்றுமு
தலாத் துயர்களைதல் பான்போ லிலையென் றறிந்தன
மே. (௰௭)

[க]லி விருத்த[ம்].

துள்ளிய செம்பனைத் தாலைத்த வான்பழி
தள்ளுவான் பொன்[ன]ைத் திட்ட தன்மையால்
[க]யிலைத் திரிசிரா மலையிற் போநறினன்
வெள்ளிவெண் கயிலையான் விடையிற் றோன்றினன்.
பொரும்பழி நீக்கினேம் வினையும் போக்கினேம்
விரும்பிய தளித்திட விளம்பு கென்றன
னிரங்கியிம் மலைதொழு மெவர்க்கு மக்கணத்
தாந்தையும் பாவமு மகல வேண்டுமே. (௰௯)

கன்னியிற் பூரணை கலந்த நாளிலே
மன்னிய சிவதட வனத்தின் மூழ்கியே
துன்னிய துரோணவெண் மலரைச் சூட்டுவா
ரங்கிலை சிவகதி யடைய வேண்டுமே. (உ௰)

இப்படி யிந்திர னியம்பி யேத்திற
னப்படி யாகவென் றரனுங் கூறினன்
[அ]மைப்[ப]ட்டர் கயிலைமால் வரையி னீங்கியே
கைப்படை யிந்திரன் களிற்றிற் போயினன் (உக)

இந்திரச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௪-க்கு திருவிருத்தம்-௱௭௪.

தீர்த்தச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

கோதம னிந்திரன் கதையைக் கூறலு
மாதவ ரனைவரும் வணங்கி வாழ்த்தியே
பூதர குமரியப் பொருப்பி லெய்திய
தியாதுகொ லெனமுனி யியம்பன் மேயினன் (௧)

மூக்க[ண]ன் றனையுமை முன்னொர் நாளிலே
[ப]க்க[ம]வ் வரையெனத் தனிவி னாவினு
[ன]க்க[ண]மிறைவியே நடுவி னெய்திய
[ம]தக்[க]ண கயிலையே சிறப்பென் றோதினன். (௨)

[அ]னவா சகஞ்சொல விரும்பி யம்பிகை
யென்னகா ரணமதோ விமய நீங்கியே
புன்னை[ம]ா மலர்ப்பொடி பொதிந்து பொன்மலை
வன்னம[ர்] திரிசிரா மலையை மேவினள். (௩)

விருப்பினு லவ்விடை முழுக வேண்டியே
பொருப்பெலாந் தேடினுள் பொய்கை காண்கிலா
ளருப்புலர் முலையவ ளதனை வேண்டியே
பருப்பதா லயனிரு பாதம் போற்றினுள். (௪)

வெங்கரா சலவுரி தரித்து வெண்பொடி
யங்கரா கமெதன வணிந்து வெண்மதி
பொங்கரா முடிமிசைப் புனைந்த புங்கவா
சங்கரா நீதனிடைத் தருக தீர்த்தமே. (௫)

மச்சமுங் கமடமாய் வராக மாகிய
வச்சுதா நந்தனுங் கரிய வண்ணலே
விச்சையாய் நாதமாய் விந்து வாகிய
சச்சிதா நந்தனே தருக தீர்த்தமே. (௬)

ஆதியா னவனரு வான வாணியா
லோதுவான் கங்கைநீ ருனக்கு வேண்டிய
தேதுகா ரணமென விறைவி மூழ்கி யான்
போதினு லருச்சனை புரிய வென்றனள். (௭)

தந்தன மெனச்சொலிச் சடையிற் கங்கையை
யந்தர மிசையினும் விடுக்க வந்நதி
யுந்திய கடலெலா மூர்வ தாமென
வந்தது பிரளய வனம தாகவே. (௮)

சங்கென மிதந்தனன் சலத்திற் சந்திரன்
வெங்கதிர் பங்கயம் போல மேவிய

துள வரையெலாங் கமட மாயின
மங்குலுஞ் சைவல வனங்க ளானவே. (௯)

உலகெலாந் தெரிவுற வூழி காலமென்
றலகிலா வுயிர்களு நடுங்க வாயிரந்
தலையரா வசைவுறத் தருகட் டவிழிக்
குலமதா சலம்விழ வதாகு தித்தது.

மண்ணிடை யதுவரும் வாவி யாகத்
கண்ணினன் மணிவிழிக் கடைசி வந்தது
பெண்ணியல் கங்கையும் பெரிது மங்கியே
புண்ணிய தீர்த்தமாய்ப் பொருப்பைப் பற்றதே.

அங்கது வடதிசை யருகி லேசிவ
கங்கையென் றொருபெயர் காண நின்றது
பொங்குமத் தடத்திலோர் புறத்தி லேசிவ
சங்கரன் றோன்றினன் சயம்பு வாகவே. (௰௨)

நந்துறை தடத்திலே நவ்வி மூழ்கினள்
மந்தர கிரிதொழும் வரையின் மேவினள்
சந்தத மிப்படித் தவஞ்செய் நாளிலோ
ரந்தணன் போலவே யமலன் றோன்றினன். ()

வெள்ளிய பஞ்சினும் விளர்த்த குஞ்சியன்
றள்ளிய நடையினன் றளர்ந்த கோலின
னொள்ளிய முப்புரி னழகு மேனியன்
றுள்ளிய வெயரின ளுகிச் சொல்லுவான். (௰௪)

114651

அனிச்சமுந் திறையிடு மழகு மேனியுங்
கனற்செறி தவத்தினாற் கருக வேண்டுமோ
நினைந்தது தருகுவா னிமல னித்தவந்
தனிச்சிலை நுதலியே தவிர்க வென்றனன். (௧௫)

ஓதிமந் தவத்தினை யொழிந்து சிந்தையில்
வேதிய னருச்சனை புரிதல் வேண்டினள்
கோதற மலரினாற் குறிப்பி னல்கினாள்
சோதியு முறைந்துபின் விடையிற் றோன்றினான்.

எற்றிலை யெனதிர்நடந் திறைவி யெய்தினாள்
போற்றினா ளருந்தவம் புரிந்த வெந்துய
ராற்றினான் திருமுடி யைந்தி னன்மதிக்
கிற்றினா னவளுடன் கிளத்த லாயினான். (௧௭)

பொருசிலை நுதலியே புகன்ற யாவையுந்
தருகுவ முறையெனச் சயில நாயகி
யுரைசெயு மித்தலத் துள்ள யாவையு
மருவுமென் பெயரினால் வழங்க வேண்டுமே.

ஆதியே யிறுதியே யாதி பூரமென்
றோதிய நாளிலே நவமி யோங்கினாற்
றீதற வேவலஞ் செய்த பேர்க்கெலாஞ்
சோதியே நல்வரஞ் சொரிதல் வேண்டுமே. (௧௯)

பூமழை யிமையவர் பொழிந்து போற்றினார்
மாமலர் முடிமிசை மணத்தை வீசிய

தமலி மடந்தையைத் தெய்வ நாயகன்
கோமள மட்டுவார் குழலி யென்றனன். (௨௰)

விடைமிசை யுலவிய விமல னூர்தம
திடமிசை யிருந்தன ளிமய நாயகி
சடைமிசைப் பிறங்கிய தாம நாயகி
கடலென வொருசிவ கங்கை யாயினாள். (௨௧)

ஒருதுளி பருகினு முடலி னோயறு
மிருதுளி பருகினோர்க் கின்மை யின்மையா
மருளுடன் றுளிகண்மூன் றருந்தி னாலவர்
கருதிய பொருளெலாங் காந்திற் கூடுமே. (௨௨)

சிவந்தி யெனச்சொலிற் றேவ ராகுவர்
சிவந்தி சிவந்தி யென்று செப்பினாற்
பவமறும் பலபடப் பகர்ந்த பேர்க்கெலா
மவனியிற் பாகதி யடைத லாகுமே. (௨௩)

தடத்தினை வலஞ்செய்வார் தம்மை வானவ
ரிடத்தினில் வலஞ்செய்வா ரிந்தி ராதிய
ரடுத்ததின் மூழ்கியவ் வயிர்தங் கொண்டபேர்
விடத்தினை யருந்திய விமல னாவரே. (௨௪)

அத்தட மூழ்கினோர்க் கலகை நோயற
மெத்திய பகையற வினையின் வேரறப்
புத்திர செல்வமும் புகழும் வீரமுஞ்
சித்தியு முத்தியுஞ் சேர்த லுண்மையே. (௨௫)

நிலைம் புகழுமந் நீரின் மூழ்கினோ
ரானவ மெனுமுயி ரழுக்க நீக்கிடும்
பாணியி னொருதுளி பயங்கொண் டோர்தமைக்
காணினும் பயங்கொளுங் கடிய காலனே. (௨௬)

கலித்துறை.

சத்த மாதரு மத்தடம் படிந்தமா தவத்தாற்
பத்தி யாலர னருளினாற் பெருநலம் படைத்தார்
சித்தர் சாரணர் ராக்கத ரியக்கர்கத் திருவர்
முத்த ராயினா ரத்தடந் தன்னிலே மூழ்கி. (௨௭)

அரவ மானது மஃதாக மானது மந்தந்
திரசி ராமலைத் தடத்துமுற் றவத்தினாற் செறிந்து
பரவி மாதவம் புரிந்தர னருச்சனை பண்ணிப்
பிரிவி லாதிறை காரணு திபர்பதம் பெற்ற. (௨௮)

கழுகு நாயகன் முன்னமத் தடத்திலே கலந்து
முழுகி நாயக னருளினா லருந்தவ முடித்தா
னழகு நாயகி நாயக னினிதெழுந் தருளி [தான்.
மழைய தாமென வரமெலாம் பொழிந்தனன் மறைந்

எழுவ ராகிய முனிவரத் தடத்திலன் பெய்தி
முழுகி மாதவ முயன்றுநல் லருச்சனை முடித்தார்
விழைவ தேதென வினவினா னரனவர் விரித்தார்
தழுவி மேனியி லடக்கினான் சலந்தனர் தவத்தோர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நன்றுடையா னெனவுலகோ ரெடுத்துரைக்கு மொ
ருதீர்த்த நவமதாக, வொன்றுளதா யிருக்குமது குணை

திசையில் விளங்குமதி லுவந்து மூழ்கிக் குன்றுடை
யடிதொழுவார் பிறப்பகலு மிறப்பகலுங் கொடு
மை தீருந், தென்றிசையிற் றியதிலா னெனுந் தீர்த்த
மளிக்குநெடுஞ் செல்வந் தானே. (௩௧)

மனத்தின்வரு வினைகளெலாம் விதிதடத்தா லகலு
மன வாக்கினாலே, கனத்தவினை யொழியும்வட திசை
யின்வரு கங்கையினாற் காயம் வாக்கா, வினைத்தமையா
லடைந்தவினை குணதிசையிற் றடமூழ்கி னீங்குமிந்த,
வெனைத்துமகன் றறம்பெருகுந் தியதிலா னெனுந்தட
த்தி னெய்து வோர்க்கே. (௩௨)

தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௫-க்கு திருவிருத்தம்-௨௱௬௬.

திருநகரச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதை பலவு முனிவர்தஞ் செவியி னினியவா சரி
ரதன சிறைசெத்த, மெய்க்கவு தமனை வணங்கிடா தவர்க
ள் வினவுவா ரனகமா தவனே, தெக்கண கயிலை மலையி
ரா மலையாந் திருப்பெயர் படைத்திடு சிறப்பை, மூக்
கண னருளான் மொழிகவென் றுரைத்தார் முனிவனு
மவர்க்கிவை மொழிவான். (௧)

கலிநிலைத்துறை.

முன்ப ரக்கருங் கதிபதி யிராவணன் முனிவாய்த்
தென்புலத்துறை திரிசிரன் றூடணன் கரனே
யென்ப வர்க்கருஞ் சிறப்பளித் திம்மலை யிடத்தின்
வன்பு பற்றிய பகைதடுத் திடும்படி வைத்தான். (உ,

கானிருந்துறை கொடுமுடி யவன்பெயர் காட்டும்
பெருகு தூடண னுறையிட மவனது பெயராந்
திரிசி ராவதி யுறைதலாற் றிரிசிரா மலையா
மிருவர் பேரொழித் தொருவன்பே ராகவே யிலங்கும்.

தூடணன்கர னிருவரு மிரும்பகை தொலைத்து
விட்டணன்றிருந் தமயனங் கழைப்பவவ் விறலோன்
மாட்டணைந்தன னிராவணன் றனதனு மதியா
லேட்டணைந்ததார்த் திரிசிரன் பின்னுமங் கிருந்தான்.

தூண்ட வெண்பிறை முடியனை யனுதினந் தொழுது
மண்ட பங்களு நவமணி குயிற்றிய மதிலுங்
கொண்ட றங்கிய கோபுரச் சிகரமுங் குழுமி
யண்ட ரின்புற மயன்சமைத் திடும்படி யமைத்தான்.

தந்தி யீருரி போர்த்தவற் காலயஞ் சமைத்திட்
டந்த மால்வரைக் கிழொரு வளம்பதி யமைத்து
மந்த ராசல மெனும்படி யாமியம் வகுத்துக்
கந்த மாதன வரையென வெயில்களுங் கண்டான். (சா)

பைய ராமணி கோபுரத் தலந்தொறும் பவளத்
துய்ய நீள்கொடி நிகரென விரித்திடு சுடர்க

ளோ[illegible]லயம் வளஞ்செய விறங்குகற் கமரர்
செ[illegible]ப றாலினுற் சமைத்திடு மேனிபோற் றிகழும்.

கலிவிருத்தம்.

கொடிச்சிய ரணிமலர்க் குறிஞ்சி சேரளி
யிடைச்சியர் குழற்றள விதழின் மேவுமே
கடைச்சிய ரெறிதரு கரும்பின் முத்தினுற்
புடைச்செறி கடற்கரைப் புள்ளு நீங்குமே. (அ)

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

பாலைதான் பொய்கை யாகப் பதுமமே
தானியாக
மலையினு ளிதழ்க ளெல்லா மற்றவள
தலங்க ளாக
விலைகமழ் பொகுட்டு செந்நெல் விளைமழ
நாட தாகத்
திருமக ளாகித் தோன்றுந் திரிசிராப்
பள்ளி தானே. (கூ)

கலிவிருத்தம்.

காமரம்பொற் கன்னி மருங்கெலாந்
தாம ரைக்கிடை தண்கயல் பாயுமே
தேம டுத்த கடைசியர் செவ்விய
மாமு கத்திலும் வாள்விழி பாயுமே. (ய)

ஆலு மேதியு மார்தலி லம்புயம்
பானல் சிந்தும் பரிமளத் தேறலாற்

சோனை போன்முலைப் பாலைச் சொரிதலாற்
றேனும் பானு மருந்தனெ் செய்கவே. (௧)

கலிநிலைத்துறை.

முத்தி னஞ்செறி தடமொரு நான்கினு முழுகி
யத்த னின்புற வருச்சனை புரிந்தன னதன்பின்
மெய்ந்த வம்பல வியற்றின னங்கவன் மெலிந்தும்
பத்தி சோதனை யறிந்திட விருந்தனன் பரமன். (௰௨)

இன்ன மென்னெதிர் முன்னவன் றோன்றிடா திருந்த
தென்ன காரண மெனச்சொலித் தன்றலை யிரண்டை
வன்னி மீதரிந் தாகுதி கொடுத்தனன் மற்றைச்
சென்னி தன்னையு மரிந்திடக் காத்துவாள் சேர்த்தான்.

அனையன் வாளினால் விரைந்துதன் கழுத்தினை யரியன்
னினையு மெல்லையில் விடையின்மேற் றோன்றின னிமல
கனக மாமலர் மதுமலர் சொரிந்திரு காத்தாற்
புனையு மால்விடைக் கெதிர்நடந் திறைஞ்சினன் போ

ஐம்மு கத்தனை யறுமுகத் தவனை மரிய
கைம்மு கத்தவன் றன்னையு மருளிய கனியை
மும்மு கத்தவ னான்முகன் முதலினோர் முன்னே
யெம்மு கத்தினும் பாவினன் பாவியோன் றிசைப்பான்.

நாக நாதனே யுனக்குமிந் நகர்க்குமென் னாம
மாக வேவூரந் தருதியென் றிறைஞ்சின னவனுக்

தனு மப்படி யாகவென் றியம்பி
தினில் வலிமழ விடையொடு மறைந்தான். (௰௬)

ராவுமத் தலத்தினை யகன்றவை தெரியும்
ராவணற் குளைத்தவன் றிலங்கையாம் பதியி
போனபின் கதியடைந் தனனென வறைந்து
முராசி ராகவ னருச்சனை புரிந்தது மொழிவான். (௰௭)

திருநகரச்சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௯-க்கு திருவிருத்தம். ௨௱௨௯

நிவனத்தது கொடுத்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

தயாதன் மதலையா மிராமன் றடைக
அயருறப் பொருதுசா னகியைத் தோய்ந்தபி
னயர்வுறும் பாதனுக் கரசு நல்கியே
கயனுள் சாயுவைக் கடந்து போயினான். (௧)

சானகி யயினுடன் றம்பி தன்னுடன்
கானக மடைந்தொரு கணையி னுழுற
மாநக மடந்தைமுக் கரிந்து மாரிச
மானையு மழித்துவா லியையு மாட்டினான். (௨)

விராவுறு கலந்தனைத் தொலைத்து வேலையைத்
தாராதர நிரைகளாற் றடுத்துத் தம்பியோ
டிராவண னுயிர்குடித் திலங்கை வாழ்வினைப்
பராவுறு விடணன் பரிக்க நல்கியே.

புட்பகத் திவர்ந்துதன் னகர்க்குப் போதுவான்
விட்புலம் படர்தரு பொழுதவ் வெற்பினைக்
கட்புலங் குளிரவே கண்டு போற்றினான்
சட்பதங் குடைந்தெழு தாம மார்பினான். (௪)

இழிந்தனன் சிவதடத் தினிது மூழ்கினான்
பொழிந்தனன் பலமலர் புயலி னீசனை
வழிந்தன விழிமழை வணங்கி னான்மிக
மொழிந்தனன் சிவவெனு மூல மந்திரம். (௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மின்வாசி கொண்டசடை யிறைவனே போற்றிசதுர் வேத மாக
முன்வாசி கொண்டவனே கனலெரிய நின்றருள் முதல்வா போற்றி
தென்வாசி கொண்டபுரந் திரியநகைத் தருள்பரம சிவனே போற்றி
பொன்வாசி கொண்டவனே வெள்ளிமலை யுடையானே போற்றி போற்றி. (௬)

கலிவிருத்தம்.

பூசனை புரிந்தவன் பெறும் காலையி
விசதம் பலவர மீந்து போயினான்

...ாசல மெனுந்தலங் குறுகி வாசவன்
வாசவன் மகிழ்வுற மகம் யற்றினான். (௭)

ஒருதல மிறந்தவர்க் குறுதி நல்கிடு
மொ... பிறந்தவர்க் குதவு நற்கதி
யிருத... தம்மினு மெய்தும் யாவையுந்
தருதல மதுவலாற் றரையி னில்லையே. (௮)

நாவலந் தீவினந் நகரை நண்ணியே
தேவரு முனிவரு நரருஞ் சித்தரு
மாவுடன் பறவையு மரக மாதரும்
யாவரும் பரகதி யெய்தி னார்களே. (௯)

கலிநிலைத்துறை.

ஐந்து போர்தமக் கொருந்தியே தெளியா மளவில்
வந்து நாரதன் மொழிகுவா னெவ்வொரு வருட
மிந்த மாதினைப் புணருமிவ் வியல்புகண் டெதிர்ந்தோர்
நந்து பூமியை வலஞ்செயத் தகுமென நவின்றான்.

அன்ன நாளினி லருச்சுனன் றருமனோ டவளைக்
கன்னல் வேளுடன் ரதிபோ லிருப்பது கண்டா
...ன்ன தீவினைக் குரிகின வலஞ்செய வெண்ணி
ம...று நாவலந் தீவிலத் திசையிலே வந்தான். (௰)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஓங்காரமே பூசிந்த காளத்தி யிறைவனை
...வந்து போற்றிந்...

தூங்கானை மாடத்தி லகலாமல் விளங்குப
சுடரை வாழ்த்தித்
திங்கானை தனையுரித்த வழுவூர் திருசரணஞ்
சிரத்தி னேற்றிப்
பாங்கானைக் காவிலுறை யகிலனி,
பணிந்து போனான்.

கலிநிலைத்துறை.

நக ருச்சுன னெனும்பெய ருடைய வனன்கா
வரன ருச்சனை புரிந்தன னமலனு மவற்கு
வரம ளித்தனன் மடந்தையர் பலரையு மணந்து
பாக திப்பய னடைந்தன னெனமுனி பகர்ந்தான்.

அறிந்த பாவமும் வலிகெடு மறிவிலா மையினுற்
செறிந்த வல்வினைக் கடனுமத் தலத்திலே தீரும்
பிறந்த மானிடப் பிறவியிற் பலன்களும் பெறலா
மிறந்த போதினிற் பிறந்தபேர் முத்திபெற் றிருப்பார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மனுகு லந்தனி லிரவி புங்கவன்
மதலை தந்தரு டயரதன்
றனுச னங்கவ னனுச னென்பவர்
தமது வெம்பகை தவிரவே
[illegible] லங்கையி லிடும வன்சொரி
[illegible]ணை யஞ்சனை பாலக

னனும னென்பவன் மலையில் வந்ததி
லரிய நன்புன லாடினான். (௰௫)

மால யன்றொழு வானை நண்பகன்
மாலை யங்குவின் மாலையா
லால யந்தனின் மேவி மஞ்சன
மாதி கொண்டடி பேணினான்
வால சந்திர ரேகை தண்புனன்
மாசு ணந்திகழ் வேணியான்
வலை. நஞ்சணி நீல கந்தரன்
மேவி னன்விடை மீதிலே. (௰௬)

குன்றெ னத்தொழு தனுமனின்றன
னிறையு மன்பொடு கூறுவா
னன்று னக்கினி வரம ளித்திட
நவிலு வாயென மொழிகுவா
னென்றன் முத்திரை யுன்றலத்தினி
லெய்த வேண்டுமெ னச்சொன
னன்ற ளித்தன னரிய செல்வமு
மடைக வென்று மளித்தனன் (௰௭)

நினைத்தது கொடுத்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

௪௬ சருக்கம் எ-க்கு திருவிருத்தம் உ௱ ௰

சிவமயம்.

சாரமாமுனிச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

என்று கூறினன் கோதம னவன்றனை யிறைஞ்சி
நன்று கூறினை யெனச்சொலி யிருடியர் நவில்வா
ரன்று சாரனென் றொருமுனி தவஞ்செய வடிமேல்
சென்ற வாறெலா முரைக்கவென் றனர்முனி செப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பரம யோகி யொருவ னுண்டு
பகரின் முன்னு கத்திலே
பிரம சன்மன் மறைக ணான்கு
மங்க மாறு பேதமுங்
காத லாம லகம தாக
வுணர்வில் வைத்த காரணன்
வரையில் வீறு மிமய மீது
மாத வஞ்செ யடங்கினான். (௨)

அன்ன யோகி பருமை யான
தவமி யற்ற வமல னும்
[illegible]னலு லாவு குன்ற மன்ன
விடையின் மீது மேவினான்.

பொன்று லாவு போது கொண்டு
பரம யோகி போற்றினா
னென்ன வேண்டு மென்ன யோகி
முத்தி வேண்டு மென்றனன். (௩)

இந்த லத்தின் முத்தி யில்லை
யிமய வெற்ப கன்றுகா
சித்த லத்து றைந்த சோம
சன்ம யோகி தேவிதன்
கைத்த லத்தி லமிர்தெ னப்பி
றந்து கண்க ளிக்கவே
பந்தி செய்து நீயு மங்கோர்
பால னப்ப யந்தபின். (௪)

மனைது றந்து தெறகி னண்ணி
மன்னு காவி ரிக்கணே
பினிது வீறு திரிசி ராந
கர்க்க ணெய்தி யெம்மையே
நனைகு லாவு பாத லத்து
மலர் பறித்து நாடொறும்
புனைதி முத்தி யெய்து மென்று
சிவன்மொ ழிந்து போயினான்.

அடல மைந்த பிரம சன்ம
னரிய யோக முறையினா
லுடல்று றந்த சோம சன்மன்
மகிழ வந்து தித்தனன்

Office of the Registrar ... Madras

புடைநெருங்கு கலனி றைந்த
புணரி பொங்கு மகரமீ
னிடைநெ ருங்கு பால லைக்குண்
மதியெ ழுந்த தென்னவே. (சு)

சோமசன்மன் மனம கிழ்ந்து
செய்க டன்றொ லைத்தபி
னுமநாமி சைக்க வேண்டு
மென்னு மெல்லை நாகமேல்
வாய்மை யொன்றெ ழுந்த திந்த
மைந்தன் மாத வத்தினாற்
றும மார்ப நாமம் வல்ல
சார னென்று சாற்றுமே. (எ)

என்று ரைக்க மனம கிழ்ந்து
தந்தை தாய ரிருவரு
நன்றி யுற்ற சார னென்று
நாம மன்று நல்கினார்
பொன்ற லற்ற கல்வி கேள்வி
புனித நூலு ணர்ந்தபின்
மன்ற லுற்ற கோதை யோடு
மனைய றத்தில் வைகினான். (அ)

வயர்த புன்... ரீக யாக
வாச பேய ... த ப

வியந்த பன்ம கம்பு ரிந்து
மெய்க்க டன்க ழித்தபி
னயந்து நன்ம கப்ப யந்து
துறவ றத்தை நண்ணினான்
பயந்த பால னினிது தன்கு
லத்து நீதி பயிலவே. (௯)

முற்பி றப்பி னியல்ப றிந்த
முனிவில் சார முனிவனுந்
தெற்கி டத்தின் மேவி மிக்க
திரிசி ராம லைக்குள்வாழ்
பர்ப்ப தக்கொ ழுந்த ரான
பரமர் பாத மலரின்மே
லற்பு தத்தி னரிய போது
சொரியும் வண்ண மருவினான். (௰)

கலிநிலைத்துறை.

கண்ட மட்டிலே யுருகினு ளையங்க... கண்ட
மட்டிலே விடஞ்செறி கடவுளைக் கமுகார், கண்ட மட்
டிலே ... ய் கருங்குழ லிறைவியைக் கண்டான், கண்ட மட்
டிலே ... யடங்கிடா மகிழ்ச்சியாற் களித்தான். (௰௧)

பிரம ஞான னகத்தியன் முதலிய பெரியோர், பர
ம யோகிய ரிமையவர் பணிந்திடும் பரனே, சாறு ம...
கவற் ... ளையவ னிருவரு ... காண, விரவி போலவக் கரு
...ம்பல முதலிய விறைவே... (௰௨)

அறுமை னென்பவ னருச்சுனன் வணங்கிய வரனே,
வெளிய மாதர்க ளெழுவரு மிறைஞ்சிய விறையே,வளை
யும் வார்குழ லுமையவள் வணங்கிய மணியே, தனிய
சான வர்க் கன்னையே யெனச்சொலித் தாழ்ந்தான். (௰௩)

சிவத் டத்திலே மூழ்கியம் மலைவலஞ் செய்து
பவம் கற்றிடும் பொருட்டினி தருச்சனை பண்ணி
கவஞ் றச்செயும் பன்னசா லையினைக நண்ணித்
தவ யற்றினன் வேதவா சாரனுஞ் சாரன். (௰௪)

சாரமாமுனிச்சருக்க
முற்றிற்று.
ஆக சருக்கம் அ-க்கு திருவிருத்தம்-உ௱௫௪.

சூரவாதித்தச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாழி யந்த வருந்தவ மாமுனி
தாழ்வ ருங்கதை தன் ன் நிறுத்தியே
சோழ னவ்விடை நான்றி யதுமவன்
கோழி மாநகர் கண்டதுங் கூறுவாம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மன்னவி ழியாப் புகழபடை தமனுவின் குலத்தி
சனநா

வன்னவ் மகிழ வவதரித்தா னசர் சூளா
மணியென்பா [டைவா
னென்றினன் கலைகண் முழுதுணர்ந்தா னெழுவிர் ப
ளிவைதெரிந்தான்
பண்ணும் பரியும் பரிந்தேரும் பகடுஞ் செலுத்து
பயின்றனனே. (௨)

அந்த மகனைச் சனநாத வளவன் புடவிக்
கரசனைவும்
தந்து புலனைந் தையுமடக்கி முயன்றான் யோக
சாதனையை
மைந்த னவனி முழுதினையுந் தளரா தளித்து
மதிக்கவிகை
சிந்து நிழலா லினைப்பகற்றி நடத்தா நின்றான்
செங்கோலே (௩)

எட்டா னைகளுஞ் சுமைதவிர வரசா நிபவ
மினைப்பகலக்
கட்டா நின்ற வரியகழல் பகைத்தார் முடிமிற்
கதிர்பரப்ப
வெட்டா னக்கும் பெருந்திறையா லிமையோர் முதலா
மூடுருவக்
கொட்டா நிற்க மும்முரசு புரந்தான் மனுவின்
குலமணியே. (௪)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பொங்க லிப்படிப் புயிர்பு ரந்தரு
புடவி தன்னை செய்வான்

சிங்க ளத்தவர் யவனர் பப்பரர்
சீனர் சோனகர் கேரளர்
வங்கர் குச்சரர் கூர்ச்ச ரத்தவர்
கோச லத்தர் வணங்கவே
துங்க பத்திரி தண்பு னற்சொரி
தூய திண்கரை மேவினான். (ரு)

கலிநிலைத்துறை.

அம்நப யின்கரை நாதற்கவூா னடிபணிந் ததற்பின்
கம்பை யின்கரை யுமையிடத் திறைவனைக் கண்டு
பம்பை யின்கரை யழகிய நாதனைப் பணிந்து
செம்பொ னம்பல வாணனை வணங்கினான் சிரத்தால்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கன லுருவ மாயிருந்தான் மலர்க்கையின்மான் பயந்தக
லுங் கங்கை யாடன்
மனமுருகி வெதும்புமற்றை மலைமாணுந் தளருமென்
றோ வடிவ மெல்லாம்
[illegible]னவனை யமிர்தகதிர் புனைந்தவனைப் பொ
ருந்துங் கோடி
தினகரனை நிகர்த்தவனைத் தி[illegible]ரனைக் காவானைச் சேவி
த் தானே. (எ)

வெண்ணுவ னிழலானை [illegible]திலா[illegible]ண்ட நாயகியா மேனை
யீன்ற
பெண்ணுவ வுடன[illegible]க்கும் பெருமானை மாணிக்கப்
பிறங்கல் போலும்

வண்ணுவல் லகரர்புர மெரித்தானை பெருங்கருணை
வழியா நிற்குங்
கண்ணுவல் லணிந்தமிடற் றானையென் றடிபணிந்து
களித்துப் போனான். (அ)

வேறு.

பொன்னி கடந்து சிவகங்கை முதலாந் தடங்கள்
புடைசூழ
மன்னி விளங்குஞ் சிராமலையின் சிகரக் கொழுந்தை
மனத்தகழ்ற
கன்னி மயிலை விழிகுளிரக் கண்டா னுடலங்
களிப்புற்றான்.
சென்னி வணங்கி யடிபணிந்து நடந்தான் மேலைத்
திசைதனிலே. (கூ)

வேறு.

காவல னின்பொடு மேறிசை யின்புடை கானில்
வரும்பொழுதார்
மாவுகை யுந்திறல் வீரர்மதங்கய மாவுகை
யுந்தகையோ[illegible]
மே[illegible]தல் கண்டெதிர் [illegible]யு டன்றமல் வேகமி
குந்தலைநேர்
கூவியு கைந்தெதி ராகந[illegible]ந்தாரு கோழிதொ
டர்ந்ததுவே. (ய)

மேலெழு மண்கிளை யாவ[illegible] மெ[illegible]றை விசுமி
குந்தெழுகால்

போலெழு மிந்திர ஞாலமெ னுமபடி போயமறை
யுந்தனைமேல்
[ம]லைய றைந்திடு மோடிவ ருந்திசை மாறிவ
ருந்தனையே
சே[ர்ந்]துமி ருஞ்சிறை தாழமு கங்கொடு கோதிவ
கிர்ந்திடுமே. (௰௧)

வேறு.

மரங்களி லொளிக்கு மீள வரையிடைக் குதிக்கும்
வீரர்
சிரங்களை நெருக்கும் வாசித் தலையின்மேற் செறியும்
யானைக்
கரங்களி லிருக்கும் பாகர் கவசமே லிருந்து
மேலும்
பரந்தனி லுகையுந் தீண்டிற் றடித்தெனப் பறந்து
போமே. (௰௨)

மன்னவன் றானையெல்லா மருண்டதி சயிப்ப
வேழச்
சென்னியிற் செறிந்து சென்[னி] கவிகைமேற் செறிந்த
போது
பன்னிரு கரத்தோன் [...] பதாகையா
ஞையாலே
யிந்நில வரசுங் [...]க் கவிகையா னென்ன
வானான். (௰௩)

வேறு.

கொதிரப் பறந்து கவிகையினுங் குதிக்கச் சென்னி
குஞ்சரத்தை
யுதையாச் சாரை முள்ளழுந்த முகமுள் ளழுந்த
வுள்ளழுந்தப்
புதையாக் குருதி நதிப்படிபா மதவா ரணையினும்
பொங்கியது
மதவா ரணத்தைக் கண்டக்கால் விடுமோ மற்ற
வாரணமே. (௰௪)

கலிவிருத்தம்.

பார்த்தனர் மன்னரும் படைக்கை வீரரு
மார்த்தனர் படையெலா மதிச யித்தனன்
கூர்த்திடு கணையயில் பரிசை விற்கொடு
வேர்த்தன ராசனும் விலக்கி னானரோ. (௰௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

வலத்தினிற் பறந்து மீள விடப்புறம் வளைந்து
மடக்கு
நிலத்திடை ந[...]வான் முகட்டிடை நெடிது
பாய்ந்து
சலத்தினிற் குதித்து மேகத் தலத்திடை யடங்கி
யைந்து
புலத்தையு மடக்[கி]ய யோகி மனமெனப் போயிற்
றன்றே. (௰௬)

இத்தல வாசியா[...] பறவைபோ லிழைத்த தாகு
முத[...]கலம்[...]மிங்கே யுறைவது கரும மென்று

வத்தலத் தனந்த கோடி யாமிய மாச வீதி
சித்திர மாட கூடங் கோபுரஞ் செய்வித் தானே. (௰௭)

கலிவிருத்தம்.

மன்னர் வீதி நிறைந்தகை மாவின்மேற்
பொன்னி லாமணித் தோரணம் பொங்குதன்
மின்னு மேக மிசையென விண்ணவர்
வன்ன வில்லு வளைந்தது போலுமே. (௰௮)

போத கத்தின் மதநதி போதலின்
மாதர் கண்டு மருண்டு வனமுலைச்
சீத சந்தனத் தாற்கரை செய்ததன்
மீது சென்றுநம் வீதி புகுவரே. (௰௯)

செம்பொ ருட்குப் பிரிந்திடு செல்வர்க
டம்பு யத்திற் றழுவி மயங்குவா
ரம்பு யத்திரு வன்ன மடந்தையர்
கொம்பு சுற்றுங் கொடிக ணிகர்க்கவே (௨௰)

தந்தை மார்விளை யாடிய த[illegible]முன்
முந்தி ராசி புகுந்து மு[illegible] கிடை
யுய்த்த மாரித் துளிபொ[illegible]திர்ந்திடு
மெத்து மாரி விழுவன போலுமே. (௨௧)

ஆடு மஞ்ஞை யனைய மடந்தையர்
பாடு மங்கல வள்ளையின் பாடலுந்
தோடு தங்கு சுரும்பெழு சும்மையு
மோடு தேரி னுருளி னோசையும். (௨௨)

வெங்க ளிற்றின் விரிக்க[illegible]க்கமும்
மைங்க திப்பரி யாலு முழக்கமுஞ்
சங்கொ லிப்பதுந் தாளமி சைப்பதும்
பொங்கொ லிக்கட லேழும் பொருவுமே. (௨௩)

மைய லேற்ற வனங்கொ ளனங்கனை
யைய நீக்கி யழைப்பது போலவே
தைய லார்க ளணியத் தாமரைச்
செய்ய பாதச் சிலம்பு புலம்புமே. ([illegible])

வேறு.

பற்றிய படிகமண் டபத்தின் பாய்கதிற்
சுற்றிய மாகதச் சிகரந் தோன்றுதல்
கொற்றமென் கனகபங் கயத்தின் கோல்வளை
யுற்றவ னுறங்கிடு முகதி போலுமே. (௨௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

நக்கசெங் கமலத் தாது குடைந்தறி
வா றவ மாந்தி
யெக்கர்மே[illegible]மணங் குன் றேறி யிருந்திசை
புலர்த்து[illegible]
செக்கர்வெண் பிறையை வாட்டுஞ் சிறுநுதன்
மடவார் கொங்கை
மிக்கருங் குவளை மாலை மாலையில்
வைகு மன்றே. (௨௬)

அரவுகொட் ப[illegible]க்கு நஞ்சு மமிர்தமு
மொ[illegible]கப் பார்வை

முருகுகொப் புளிக்குமுல்லை முகைமென
விளங்க மூரல்
விரவிகொப் புளிக்கும் வெய்யி லிருகுழை
யெறிப்பச் செங்கைக்
குருகுகொப் புளிக்கப் பந்து பயிலுவார்
கோடி பேரே. (௨௬)

பொற்கலா பார மின்னப் புணர்முலைக்
கலன்க ளோங்க
விற்கைமா ரனையும் விற்கும் புருவவில்
விழியம் பேவக்
கற்கொளு மழலை யன்னங் கலாபமா
மயூரஞ் சூழ
நற்கழங் காடிப் பாடு மாதரந்
நகர மெல்லாம். (௨௭)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

மூசு வண்டு வாச மு[illegible]ண்டு முகி[illegible]தூ
மூரலவே
மாசில் கெண்டை ம[illegible]ண்டு வள்ளை மீது
துள்ளவே
பூசல் கொண்ட வாளி யைந்து பூங்கரும்பு
பொழியவே
யூசலின்க ளாடுகின்ற மட[illegible]ரந்த
வூரெலாம். (௨௮)

மழைத வழ்ந்த சிகர [illegible] மா[illegible]கைக்குள்
வைகினு
னழகமைந்த குங்கு மக்கு ழம்ப ளாவி
யத்புதந்
கொழுதி யங்க ராக நங்கை மங்கை மாதர்
கொங்கையா
லுழுத சந்த னந்தி மிர்ந்த வொளிகு லாவு
மார்பினன். (௩௦)

தபன மண்ட லஞ்செ றிந்த சயில மன்ன
வொளியதா
மிபம டங்க லெழுது செம்பொ னாச னத்தி
லெய்தினு [னை
னபிந யங்கள் பெறுகு ரு[illegible]பை யனைய கொந்
மங்கைமா
ருபய செங்கை கவரி வீச வூச லாடு
தாரினன். (௩௧)

கலித்[illegible]த்துறை.

தோன்று மிக்கை[illegible]த்திமேற் கதையினைச் சொ
ல்கேன், கான்று தேன்[illegible]ழ் வாரிசங் குவளைசெங் கழு
நீ, ரான்ற சண்பகங் குருந்துமல் லிகைநள வனைத்து,
மூன்று காலமு மிறையவற் கணிந்தனன் முனிவன்.

எந்த நாணமக் கிறை[illegible]வ னருள்செயு மென்றே
புந்தி மேவுற நி[illegible]னுமா முனியுறை பொழுதி

லைந்து மாமுனை [illegible] லழைக்க வந்ததுபோன்
மந்த மாருதங் கொணர்ந்தது புதுமலர் மணமே. (௫௯)

இன்ன பூமணை மெதுவெனத் தெளிவிலா னிறைவர்
சொன்ன பூமணை பிறவென மனத்திளுற் றுணிந்தா
ரென்ன போதினை யரியயற் கரியவற் கணிந்தார்க்
கென்ன பேறரி தென்பெற வருள்செயா னென்றுன்

தானு வானவர்க் கிப்பல ரணிந்தவர் தம்மைக்
[illegible] மேலவ்விமேன் றிருந்தன னவன்றுயி லெனவி
ருளை முட்ட மாதர்தம் வரவெலா நாளை
வேளை யொளிறுற் றெளியலா மறைந்து நீவினவில்.

மனதி னென்னமு முடிந்திடு மெனச்சொலி மறைந்தா
னுறவு நிர்ந்தபி னறிறையின் கடனெலாங் கழிந்தா [ன்
ளினை கன்றவுல் லெருளிலோர் புறந்தொளித் திருந்தா
பனை காட்டிலு மடந்தையர் நடந்தனர் பாவ. [ன்

மன்னி னிற்சில நடந்தொறு [illegible] லந்து நல்லு [illegible] யா
னன்னி யற்புத மடந்தைய [illegible] மூவரு [illegible] டந்து
புன்னை யச்செழும் போதுட [illegible] புகன்றிடு பொருள்க
ளென்னி சட்டியுங் கொணர்ந் தவன் தருச்சனை யியற்றி.

பின்னை நேருவார் வலஞ்செய்து வணங்கினர் மீண்டார்
மன்னு மாதவ னெழுந்தனர் முன்புபோய் வனைந்தான்
கன்னி மார்களு மதிசய மிதுவெ [illegible] கருதி
யென்ன காரண மிவனைமந் நடுந்த [illegible] றென்றார்.

என்னில் காலமா யிருட்பொழு [illegible] வ னைய்தி
யன்னை ளர்பதந் தொழுதமின் மிடைமுல கடைவோம்
கன்னி ருமிலமை யொருவருங் கண்டதாக் காலுறும்
புதனி யாபுகல் யாவரி யெமமுனி புகல்வான்.

[illegible] றுமுஞ் சாரனென் றிரைப்பரி திருக்கச்
சென்று மாதவ ரிருடியர் மானவர் தேவர்
[illegible] யாவரை யருச்சனை புரிவிர நன்மை
[illegible] நைய யருச்சனை புரிந்திட லரிய (௬௰)

[illegible] கத்தியும் புரிந்தநல் லொகமத் தடைவெ
[illegible] மங்கையர் பூசனை முடிப்பது வழக்கம்
[illegible] லிப்பதிக கருமம் தடிதமுதி வென்று
[illegible] நால்வான். (௬௧)

[illegible] மந்தனை னிவ்வனை நு சொலவை நுணைப்பார்
பத்தி பெற்றவர் யாவரும் பணியவாய் பரனைப்
புத்த நெறிவ னெறிந்தது கிலுமொலே போயே
முத்தி பெற்றவை னல்ல நு வேடலு மொழிவீர். ( )

யானை யெழுத வெறுப் [illegible] கடையாத வினைந்து
மான நாடனை வழிபட [illegible] கிலபோமலராய்
ஞான முற்றவ சல்லவே கிரியைய [illegible] டப்போ
சேனை யோர்க்கெளிம் பத்தியே முலெனன் றியைத்தார்.

விச வெவ்விழி மடந்தைய ரிலையெலாம் விளம்பச்
சார மாமுனி மொழிவளி னுரைத்தது தகவே

யீர வன்பினுர்க் கருளுப தேசமு மெய்திற்
சேரு நன்கனி பாலுடன் கலந்திடு செயலாம். (சச)

பாவு கூர்விழி விடத்திளுற் கடிதடப் படத்தான்
மருவு நீண்மணிச் சுடிகையா லரவென வரலா
லுரக நாட்டுறை மடந்தையர்க் கொருபுடை யெப்பிர்
தெரிகி லேனுமை யாவர்நீ ரெனவுரை செய்வார். (சரு)

நாக நாட்டுறை யிறையவன் புதல்வியர் நாங்க
ளாக மாகவே யித்தலந் தெழுவரு மெய்திச்
சோக நீங்கிடப் பாதலப் புதுமலர் தொடுத்துப்
பாக வான்மதி முடியவற் கணிகுவோம் பாவி. (சசா)

கலிவிருத்தம்.

தத்துவங் கடந்தவர் தாயி னல்லவர்
பத்தருக் கினியவர் பரம யோகியர்
சித்தருக் கெளியவர் திருவி ளையகர்
புத்திரர்க் க..... ..மன்று போற்றினுர். (சஎ)

கலிநிலைத் துறை.

அரிவை மீருமரு தருச்சனை யபு..ய ததற்கே
குரவர் பாலுப தேசமு நல..னக் கூறப்
பாவி நல்லுப தேசநீ ரருள்..னப் பகர்ந்தார்
தெரிவை மார்களுக் கருளினு..னவனுப தேசம். (சஅ)

அடிக ளேயுமக் கடியவர்க் கடியரோம் பதிக்கு விடை
கொ டேகுவோ மெனச்சொலிப் ப...த்தின்மேல் வீழ்ந்

தார், படவ ராவிறை புதல்வியி ரொழுவரைப் பார்த்துத்
தொடர்பு தானதன் பிறவியின்வரவெலாஞ்சொன்னுன்.

இந்நாற் நாளிலென் கனவினி லிறையவ னெய்தி
யுற்ற ரங்களைக் காண்பது முதலெலா முரைத்தான்
கற்றுற வார்குழன் மடந்தையீ ரவ்வணங் கண்டேன்
சுற்ற மாயினீ ருமக்குநங் கருத்தினைச் சொல்கேன்.

பாத லத்தினீர் கொணர்ந்தவிப் புதுமலர் பலவும்
பூத லத்திலே கொணர்ந்துநல் லருச்சனை புரியி
னேத மற்..டு முத்தியா மெனவிறை யிசைத்தா-
ளுத லிற்பு.. நாண்மலர் வேண்டினே மதற்கா. (ருக)

உங்க ணட்டின்...யாம் வருகுவோம் வருந்திற முரைப்பீர்
தங்க நாட்டிய நிறத்தினீ ரெனச்சொனுன் றவத்தோ
னெங்க ணட்டினீர் வருகுவ தரிதரி தென்ற..டியார்
கொங்கை நாட்டமென் றிரண்டினுங் கொலைசெயுங் கொ

பிலம ..தாங்.......பிழம்பு
விலகொ ணுகதி யர்வது மாசுண விடநீ
ரிலகு மன்னனைக் காணவு ..நமையுன் டெவர்க்கு
மலரு மக்குவக் தெய்துமோ ..வருமையோ வறியோம்.

என்று கூறினுர் யாவையு.. றையவ னியற்கை
யன்றி வேறிலை யடியவர் ..றவெலா மளிப்பான்
சென்று போதுமென் ..ணாத்தனன் யோகியர் திலக
னென்று நீரொழுக் குறுகவென் றவருமுன் னடந்தார்.

சிவத டக்கைப் பிலவழி முனியுடன் சென்று
தவமு தற்றனை யொருபுடை நிறுத்தியே தநதைக்
குவகை யுற்றிடத் தவமுனி வாவினை யுரைத்தார்
பவம கற்றினன் றனையழை யெனவவர் பணித்தார்.

வந்த மாதவ முனிவனைத் தவிசின் மேல் வைத்திட்
டெந்த மாதவ மியற்றினை னீர்வாவென்று
னந்த மாதவ் னுரைசெய்வா னுலகமா மனைத்து
முந்து மல்வினை யரும்பென முடித்திடு முதலே. (ரு

வையு முண்டவன் றன்னையுந் தாங்கிடு மகிரியே
யைய னுடலை விழியினு ளிருந்துநல் லமிர்த
மெய்ய தாகவே வியாகர ணங்களை விரித்தா
யுய்யு மாறனை யடைந்தன னெனவவ னுரைப்பான்

வந்த காரியம் யாதென வுரைசெய்வான் மணச்செவ்
வந்திமாமலர் வேண்டியே யிவ்விடை வந்தே
னெந்தை யாய் ... யருமிசைத்தார்
தந்தை பான்முனி பிறப்புமற் றவனையுந் தவமும்

ம... வத்தனே நறுமலர்ப் புதலைமண் ணுடனே
கோத கற்றியே கொண்டு போதாக வெனக்கொடுத்தி
டாத வற்கிணை யானசெம் மணிகளு மளித்து
மேதி னிக்கணே யருச்சனை புரிகென விடுத்தான்.

தன்க ணங்களிற் சிலர்தமை யழைத்திவர் தமக்குப்
பின்பு சென்றிடு மெனச்சொல வவருடன் பெயர்ந்து

ங்கு வ... பிலவழி மீண்டு
... லாமுனி ... லாங் கோயின்முன் வைத்தான்

கலிவிருத்தம்.

...முனி கொணர்ந்தசெவ் வந்தி மாமுத
...ணியுந் தாணியிற் றருதல் வேண்டியோ
விரிசுடிர்க் கரங்களை யூன்றி மேற்றிசை
யிருணுறு பாதலத் திறங்கி யிட்டதே. (கூக)

முகிழ்நகை யிளமுலை முளரி வான்முகப்
புகாயி... விழியினர் புலவி நீக்கினர்
மகிழ மிசைந்துசெவ் வந்தி வந்ததென்
றகிலமு நிறைந்துசெவ் வந்தி யானதே. (கூஉ)

மேனிமை...வின் விரிந்து வெள்ளிய
பானிறை யுடுக்கணம் பலவுந் தோன்றுதன்
மாநிலம் பாதல மலைக் காட்டுமுன்
வானமுங் காட்டிய வாறு போலுமே. (கூக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அட்டமா நாகந் தம்முட் குணதிசை
யாவந் தங்க
ளிட்டமா மிறைவ னீந்த புதன்மல
ரெடுக்கும் போது
கொட்டியே பழுது ...ர்த்துக் குயிற்றெனக்
கொடுத்த வென்...
தட்டமா மென்னுங் கிழ்பாற் சந்திர
னுதயஞ் செய்தான். (கூச)

கலிநிலைத்துறை

கோத்த நித்தில மணியென மதியுடன் [illegible] தாழ்மிப்
பூத்த மீனெலா மகன்றன விடிந்தது பொழுது
வாய்த்த மாமுனிக் குதவியாய் மகபதி வகுத்த
வேற்ற மானதின் பதலைபோற் கதிரவ னெழுந்தான்.

அந்த வேளையி னொருமொழி யுரைசெய்வா னமல
னிந்த நற்புதன் முதலையிவ் விடத்திலே யிடைசத்தா
லந்த நற்புத லொன்றுநா றனந்தமாய் வளரும்
புந்தி யுற்றநம் மடியர்கைத் தானமே போ[illegible]. (௬௬)

கலிவிருத்தம்.

அம்மொழி கேட்டபி [illegible] வன்
மெய்மலை மேற்றிசை யடைய வித்தினு
னம்முத னந்தமா யரும்பி யெங்கணுங்
கொய்மலர் விரிந்துதேன் கொப்பு ளித்ததே. ( )

சிவதடப் [illegible] றெளிந்த போதுகொய்
துவகையிற் சங்கரீ ரொருங்கு வீசியே
தவமுனி யனுதின மிறைக்குச் சாத்தினான்
[illegible]வலையும் பாவமுங் காந்து போயவே. (௬௮)

பொறைநிறை தவமு[illegible] புனைந்த தாரினு
லறுகணி முடிப்பிறை [illegible]ழகு பெற்றது
மறுவற வளர்ந்தசெவ் [illegible] மாலையாற்
பிறையொளி விடுவது பேச வேண்டுமோ. (௬௯)

கலிநிலைத்துறை.

[illegible]ர மெய்த்தவன் கதையினை யிடையிலே தடுத்துப்
[illegible]ர முற்றதோர் கதையினை யுமக்கு நாம் பகர்வோஞ்
[illegible] ரக்கனென் றியற்பெயர் படைத்திடு சோம[illegible]
[illegible]ளிக்கெலா மன்னைபோன முன்னவ தரித்தான்.

ஏழு மாமுழ வாரணத் தூச்சிமே லிருந்தோன்
வாழி குக்குட முயர்த்தொரு மயின்மிசை வருவோ
ஞழி மாதவ னெனவுயி ரனைத்தையு மளித்தாக்
கோழி மீதினி லிருந்தனன் பெரும்புகழ் குயிற்றி.

அந்த நாளினோர் தினத்திலே மிருகயாத் திரைக்கு
வந்து கானக[illegible] றாரிசிரா மலையின்
முந்தி யேகினான் பின்னருஞ் சாரமா முனிவன்
கந்த மார்வனத் தருகினுந் திரிந்தனன் கங்குல். (௭௨)

ஏக வீரனும் வேட்டைகொண் [illegible] விரவி
ஞக கன்னிய ரெழுவரு மவ்விடை நடந்து
பாக நாரிய னருச்சனை புரியமுற் படியே
சோக நீக்கிடு சிவதடங் குடைந்தனர் தொகையா[illegible]

கலிவிருத்தம்.

யுவதியர் கோதையி [illegible]லொழுகு தேனினு
லவரவர் கயல்விழி [illegible]ஞ்ச னத்தினுற்
குவிமுலை யெழுதிய குங்கு மத்தினுற்
சிவதட முழுவதுஞ் சேறு பட்டதே. (௭௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வேட்டைமேல் விருப்ப மாகிக் கானமிசை
யுலவும் வேந்தன்
கோட்டுவார் முலையார் மூழ்கிக் குளித்திடுஞ்
செயலை நோக்கி
நாட்டமா யிரங்கள் வேண்டு மெனச்சொலி
நைந்தான் பின்னைக்
காட்டுமான் கவர்வான் மின்னார் கலையெலாங்
கவர்ந்து போனான். (எரு)

ஆயமங் கையர்க ளோரொன் றாயிர
ரன்று வைத்த
தூயமென் கலையை வாரி … வச்
சுதனே போலச்
சேயமென் கலைக ளெல்லாஞ் சேருட
னெடுத்துக் கொண்டு
மாயமோ வென்ன மற்றோ ரிடத்திலே
மறைந்து நின்றான். (எசு)

கலிநிலைத்துறை.

கன்னி மார்களு மூழ்கிவந் தேறினார் கரையிற்
பொன்னின் மேகலை சொரிந்தன பதத்தின்மேற் புனலை
யன்ன மாதரைச் சிவ்தடப் புனலெனை யகலா
தின்னும் வாருமென் றழைத்தடி பணிந்ததா மெனவே.
வைத்த வெல்லையிற் றேடினார் கலைகளை மாறு
கித்த டக்கரை யெய்தியார் கவர்ந்தவ ரென்றார்.

சத்தியம் மிவை சுவர்ந்தபேர் தாம்விடத் தழலுக்
கொத்த வித்தன மாவரோ யெனச்சொலி யுளைந்தார்.

…ன் … பூசனை விலக்கிய பாவியின் கெவனோ
…என்று கூறிநொந் திரங்கினா ரவர்களுக் கெதிரோ
குன்று போலிறை நடந்தனன் மடந்தையர் கூட
நின்ற மாசுண மிறைத்தன விடங்களா நெருப்பை.

கடுவி …த்திடு கனலெல்லாங் கருடமந் திரத்தாற் [ன்
பொடிப …த்திரின் புனலிடைப் புகுந்தவன் போன்று
வடவை …ப்பெனும் விடத்தினைக் கருடமந் திரத்தாற்
றடைபடுத் …னு னிவனெவ னெனவதி சயித்தார்.

ஓதி மம்பொரு நடையினார் பயந்துநின் றுரைப்பா
ராதி மன்னனீ யென்பதுன் வடிவினு லறிந்தோம்
பேதை வஞ்சியர்க் கிடர்விளைத் திடுவரோ பெரியோர்
நீதி யல்லவு நல்லற மல்லவு நினைந்தாய். (அக)

அலைவ கற்றுவு வுயிரினுக் கழகினை யளிப்ப
வுலகி னுக்கெலா முதவிய மகிழ்ச்சியை யுடைய
கலையெ னப்படு மறுபத்து நாலையுங் கடந்தே
யிலகு மெங்கலை பறிப்பது நீதியோ வென்றார். (அஉ)

ஆம முண்டிருண் டலைதருங் குழலியர் சொல்ல
வூம னென்னவே யுரைசெயா தேகினா னரவோன்
றூம வேலினான் வீரவேள் சூராதித்த
நாம னடிது வல்லவோ வென்றுபி னடந்தார். (அங)

குர வர்க்கனு மொழிகுவான் மடந்தைமீர் சொன்ன
பேரொ மக்குள துமக்குநா னிழைத்தது பிழையோ
வேரொ டுந்நசி றெழுவரி லொருவனை யிசையுங்
கார ணத்தினு னமைந்துநான் வாரினேன் கலன்ப.

அன்ன தாகுமென் றவரவர் கலையெலா மளித்துச்
சொன்ன போததற் குடன்பட்ட தவர்களுஞ் சொல்வார்
மன்ன நீயெமைத் தந்தைதாய் கொடுத்திட வ…ாயா
இன்ன வாசகம் பகருவ ததுபழு தென்றார். (அ௬)

அரவ நாட்டவர் கடற்புவி யாசருக் காமோ
விருளை நேர்விட மமிர்துடன் சேருமோ ஒ…ன்று
ஏரச னெனுவா னாகநாட் டவர்மணி …ரு
விரவி போலவெம் முடியின்மே லிருக்குமதென்றான்.

…ங்க ணாட்டிறை யருளினு னங்கனை வனைதற்
கெங்க ணாட்டினின் றும்முடன் வருகுவே னென்றான்
செங்க ணாட்டிய மலரொலாஞ் சிவனடி சேர்த்துத்
…ங்க ணாட்டினி லனுகினு ராசனுந் தாமும். (அ௭)

குதடுத்…ண் முலையினார் தாதையைத் தொழுது
பாத லத்துநின் பெருமையும் வளமையும் பார்க்கப்
பூத லத்தினே ராசனீங் கணைந்துபூம் பொழிலின்
மீத டுத்தன னெனச்சொல விறைவனும் வியந்தான்.

ஆயி ரம்பண டவியினுன் வருகவென் றருள
வாயி லாளருங் கொணர்ந்தனர் மனுகுல மணியைக்

கோயில் வாயிலைக் கடந்தவ னுறையிடங் குறுகித்
தூய தாண்மிசைப் பணிந்தன னழகுமேற் றுளும்ப.

அகில மன்னனும் வளவனை யணைத்துவந் தருளி
மகர நான்முகத் தவிசின்மே லமைவுற வைத்துப்
…ரி லின்னமிர் தளாவிய பனிமொழி புகன்றான்
சகல பாரமு மொருவனுத் தலைமிசைத் தரிப்போன்.

அனைய …சக மவன்சொல வரவநாட் டரசே
புனைய நிலை…னெழில் காணவும் புகழவும் புகுந்தா
இனது கண்கள்போ லாயிரத் திரட்டிக னுளவோ
வினிய நாவு…ப் படியெனக் குள்ளவோ விலையே.

ஊர்ப ரிப்பவா நாட்டினை யளிப்பவ ருலகின்
சீர்ப ரிப்பவர் சிறுபுக ழனந்தமாய்ச் சிறக்குந்
தார்ப ரிப்பது நிகரென மலரினுன் சமைத்த
பார்ப ரித்துநின் றளிக்குநின் றகைமையார் பகர்வார்.

அன்ப னேயென மொழிந்தனன் மொழிந்தவற் கனந்த
னின்ப மாகவொன் றுரைசெய்வா னெமதுநா டெங்கு
முன்பு கார்விட நிறைந்ததிப் பொழுதுநின் மொழியாற்
றுன்ப நீங்கியின் னமிர்தமா யினதெனச் சொன்னான்.

விடைகொ டுத்தனன் வளவனும் பெயர்ந்தொரு வீதி
யிடைவ குத்ததோர் மாளிகைத் தவிசின்மே லிருந்தான்
படைம ணிக்கல மமிர்தம்வெண் சாமரம் பளிதந்
தொடைம லர்க்குலஞ் சந்தனம் விடுத்தனன்றுகையா.

இந்தி ரன்பெருஞ் செல்வமா மெனுமவை யெல்லா
மைந்து தன்புல ஞாலே மகிழ்ச்சியா லயின்றான்
வந்து கங்குலுங் கழிந்தது மற்றைநா ளனந்தன்
முந்து போவைக் கெய்தினு னனந்தனு மொழிவ.ன்.

அந்த வாரிதி யுலகினு மிறங்கியிங் கருகில்
வந்த காரிய மெதுவென வுரைசெய்வான் வளவன்
முந்து நல்வினை கொணர்ந்தது முனிக்குநீ தருஞ்செவ்
வந்தி நின்புகழ் போலவே கிளைத்தது மண்ண லி.

இன்னு மெங்களூட் டில்லனை விரண்டுள குளத்தூச், செங்நெல் வெற்றிலை யெனச்சொனுன் பொழிகுவான் சேடன், மன்னர் மன்னவெம் மிடத்தினிற் சிறிதுநாள் வைகிப், பின்ன ரேகுனக் கவையெலாந் தருகுவோம் பெரிதும். (௬௭)

திருக்கவென் றுயிர்க்குயிர்த் துணைவனீ யென்றே
யோதி யிப்படி மகிழ்ந்திடு நாளிலே யொருநாள்
பூத லத்திலுன் சேனையெத் துணையுனைப் புணரு
வாத ரெத்தனை பெயரென வுரைசெய்வான் வளவன். ()

ஒங்கு காற்சட் டுடுத்தபா ருலகமென் னுலகந்
தீங்கி லாதவை நிறுத்திவெம் பகையெலாந் தீர்த்துத்
தாங்க வேண்டிய தெத்தனை யத்தனை தானை
பூங்கை மாதரு மிருவரொன் மனத்தினைப் போல்வார். ()

காடு நாடெலாஞ் செந்நெலும் பூகமுங் கரும்புங்
கோடு முத்தமுங் கமலமு நிறைந்திடுங் குளங்கள்

மேடை யெங்கணு மிரதிபோன் மடந்தையர் விநோத
மாடல் பாடலுண் டமரர்தே வாலய மனைத்தும். (௱)

மந்த ராசல மெனப்பல களிற்றினம் வயங்குஞ்
சந்த னுடவித் தலையிலே தடைபடுந் தபனன்
சுந்த ரானன மடந்தைய ரணிமணித் தொகையா
லந்த காரமு மிலையவர்க் கரியது மிலையால். (௱௧)

பன்ன சாலையு மறையவர் வேள்வியும் பயிலு
மன்ன தானமே முதலிய தானமு மகலா
மன்ன ரேமுதற் குடிகளும் பலவுள மகவான் [யின்.
பொன்னி நடெனப் பொன்னிநா டொருபுடை

அங்க திற்கம லாலயம் வேதவா ரணியங்
கங்கை சுற்றிய வம்பல மம்பர்மா காளம்
புங்க நற்பதி புகலிவெண் காடான் புகலூர்
மங்க லக்குடி கஞ்சனூர் செய்ஞலூர் வழுவூர். (௱௩)

வைவை யென்றொரு நதியதன் கரையிலே மதுரை
மைய னீக்கிய தலமிரா மீச்சுரம் வடக்கே
யையன் வைகிய வதிகைதென் கோவலூ ருணை
தூய்ய கம்பையிற் காஞ்சியென் றொருதலந் துலங்கும்.

கச்சி மாநகர் தனக்குநேர் வடக்கிலே காசி
பச்சி மத்திலுங் குணத்திலு மருங்கிலும் பலவுள்
டச்சு தன்குகன் கோயிலு நதிகளு மனந்தங்
குச்ச ராதியே முதலிய தேசமுங் கோடி. (௱௫)

பர்ப்ப தங்களும் பலவுள மணிகளும் பலவுண்
டற்பு தங்களும் பலவுள் வென்றிவை யறைந்தான்
சர்ப்ப ராசனு மகிழ்ந்துசிங் காதனத் தவிசு
மெற்செ றிந்தசெம் மணிமுத லானவு மீந்தான். (ாசு)

மற்று மொன்றவற் குரைசெய்வான் மன்னவா வுன்னைப்
பெற்ற தந்தையேழ் பிறவியிற் பெரும்பயன் பெற்றான்
கொற்ற வேந்தர்கள் பலருள ரெனினுமிக் குணத்தைக்
கற்ற வேந்தனீ யன்றிவே றொருவரைக் காணேன்.

கூறு கின்றநின் மொழியினு லுடலெலாங் குளிர்ந்த
வீறு கொண்டநின் னெழிலினு லெமதுகூர் விழிகள்
பேறு கொண்டநீ வருதலா லுலகெலாம் பெறுங்கை
மாறு கண்டிலேன் மருகனீ யாகுதல் வழக்கால். (ாஅ)

ஒருவ ருண்டுநேர் புணருதற் கெனவுரைத் திட்டாய்
திருவொ ருத்தியே போதுமோ மார்பகஞ் செறிய
விரிவு மிக்கதன் றோவினு மொருதிரு வேண்டும்
பொருவி லென்மகள் காந்திமா மதியையும் புணர்வாய்.

மன்னன் மன்னவ னெனச்சொன்னான் வளனுள்மகிழ்வுற்
[illegible] பணித் திடினும்யா னியைவதே யென்றான்
டன்ன காதிபன் பணிகளுக் குரைத்தனன் பணிகள்
பொன்னி னுடெனத் தமதுநா டனைத்தையும் புனைய.

சேடர் சேனையர் வாயிலை நெருக்கினர் தோர
ணாட ரங்கெலாந் தமனிய மணிகளா லமைத்தார்

மாட மாளிகை தொறுமணிக் குடநிரை வைத்தார்
கூட கோபுரம் புனைந்தனர் நேத்திரக் கொடியால்.

இமச லங்களைத் தெளித்துமான் மதப்புன லிறைத்திட்
டமரர் கற்பக வனமெனக் காவள மமைத்துத்
தமனி யத்தனி மண்டபங் கோயிலுட் சமைத்துக்
கமல நாயகி யுறையுளா மெனும்படி கண்டார். (ாயஉ)

அந்த மண்ட பங் தன்னிலோ ராதர மமைத்தார்
வந்து சூரவா தித்தனு மிருந்தனன் மதியு
மிந்து மாமதி யெனவொரு புடையமர்ந் திருந்தா
டந்தை யானவன் கொடுத்திட வேற்றனன் றுரை.

ஓம வேள்விமுன் வளர்ந்தன்ன் வலம்புரி யொலிக்கக்
காம வேளுட னிரதிபோ லிருந்தனன் கலந்து
மாம னங்கவர்க் களித்தனன் நரணியு மணியுந்
தாம வாரமுஞ் சேடியர் பலருமா தனமும். (ாயச)

பணிக ளானவை விடைகொடு போந்தன பணிந்து
மணிகு லாமுடி யனந்தனும் புகுந்தனன் மகிழ்ந்
தணிவி லாமயற் காந்தியும் வளவனுந் தழுவி
யணிகொ ளின்பவா ரிதியிலே மூழ்கினு ரழுந்தி.

தாரு மாலையு மயங்கிடக் கருங்குழல் சரிய
வேரு முத்தமுஞ் சொரிந்திட மேகலை மிழற்றக்
கூர வேல்விழி சிவந்திடக் குழைந்திடக் குமுதம்
வார முமுலை நாஞ்சிலா லுழுதனன் மார்பை. (ாயசு)

கலிவிருத்தம்.

முற்றிடை யகன்றன கழன்ற முத்தணி
சிற்றிடை யவளொடுஞ் செறிந்து சூழ்ந்தன
பொற்றொடி யெனுமுழை பிடிக்கப் போர்மதன்
மற்றொரு வலைகொடு வளைத்தல் போலுமே. (௨௱௰௭)

பரிபுர மொருதாஞ் சிலம்பப் பல்கலை
யொருதாம் புலம்புற வுவரி யாகிய
சூதவின் சையிலவன் றோளிற் றுஞ்சினாள்
வரைமிசைப் படர்ந்திடும் வல்லி போலவே. (௨௱௰௮)

கலிநிலைத்துறை.

அன்ன மேயெழு பிறப்பினு முனைப்பிரிந் தகலே
னென்ன வேபுகழ்ந் துரைத்தன னெழுபிறப் பிகந்த
பின்ன ராயினு மென்னைநீ ரகன்றுளம் பிணிக்குங்
கன்னிமாருடன் புணருவீ ரெனச்சொலிக் கலுழ்ந்தாள்.

வாடி னாண்மலர்த் திருமுகங் கருகினாள் வருந்தி
யூடி னாளவ னூடலை யுணர்த்தின னுணர்ந்து
கூடி னாரவ ரிருவருங் கலவியிற் குளித்துத்
தேடி னார் [illegible] கிலா ரிராப்பகல் சிறிதும். (௨௱௨௰)

[illegible]யிப்படி முயங்குநா ளினிலவ னுரைப்பான்
முருக லர்த்திரு மடந்தையே யுனதுபூண் முலையா
மிருமரு ருப்பினா லொசிந்தது பதஞ்சிறை யிழந்து
மருளி சைக்கொடு தவழ்ந்ததுன் றோர்மிசை வண்டு.

இந்த வண்டொரு காலமுன் போலமுன் னிருந்த
நந்த னந்தனி லணையுமோ வுரையென நவின்று

னந்த வாசகம் பிரிவுணர்த் தியதென வயர்ந்தா
டந்தை பாலவன் குறிப்பையு முணர்த்தினா டனித்து.

மகளு ரைத்தசொல் விடத்தினான் மயங்கிய மன்ன
னிகலி லானையா னிறுத்துவன் வருந்தனீ யென்று
சிகரி லாதுல களிப்பவ னல்லனோ நிருபன்
பகரில் [illegible]னுமங் கவனுடன் செல்வது பரிவால்.

போகி மன்னனும் வளவனை யழைத்துநின் புவிக்கு
நாக வல்லியுஞ் செந்நெலுந் தருகுவோ நானை
யேகு கென்றுதன் மனையிடைப் புகுந்தன னிப்பால்
மோக வல்லிசூ ராவதற் கிருளிலே மொழிவாள்.

அரிய லிங்கமொன் றெந்தைபா லிருக்குமங் கதனைப்
பரவி யீரெழு பாரையு முடியின்மேற் பரித்தான்
புரவ லன்றனை யிரந்துகொண் டுன்பதி புகுந்தாற்
பெரிய வின்பமுஞ் சித்தியு முத்தியும் பெறலாம்.

என்று கூறினாண் மற்றைநாள் வளவனங் கெழுந்து
சென்று சேடனுக் கோதினா னொருபெருஞ் சிறப்பை
யன்று செந்நெலும் வல்லியு மருக[illegible]கனைக்கக்
குன்ற மென்னவே மணிகளு நிதிகளுங் கொ[illegible]

அன்ன லேயினு மளிப்பதே தனக்கென வறைந்தா னா
மன்னி லேயெனக் கரியன விலையொரு வரமுண்
டென்னி லுன்னிடத் திலிங்கமா மிறைவனைப் பூசை
பண்ண வேண்டுமென் றுரைத்தன னனந்தனும் பகர்
[வான்.

எங்கி லிக்கெலா முறைமுறை வழிபடு மிலிங்க
முங்க ளுக்குநான் றருகுவ தன்றென வுரைத்துச்
சங்கை யுற்றுள மெலிந்து தன் மனையிடைச் சார்ந்தான்
கங்கு லிற்றுயில் கனவிலே யிறைவனைக் கண்டான்.

மின்கு லாமுடி யனந்தனுக் குரைசெய்வா னிடைபோ
னன்பி ளுனைப் போலவின் மருகனு மதிக
வின்ப மேனியோ னிரண்டுகூ றுகநா மிருப்பாம்
பின்பு வேண்டிய தொன்றவற் கருளெனப் பெயர்ந்தான்

புற்ற ராவர சமலனை மகிழ்ந்திருள் புலர்ந்த
மற்றை நாளெழுந் தருச்சனை மனையிலே வந்தா
னற்றை நாளிரு கூறதா யிருந்தன னமல
னுற்ற பாதியை மருகனுக் கருளியோன் றுரைப்பான்.

அகித லத்திலே யிருப்பனுன் மகிதலத் தவனீ
மகளோ ருத்தியிங் குறைவது முறையல மன்று
நகைப டைக்கலா மரும்பொருள் படைக்கலாந் தருமம்
புகழ்ப டைக்கலா மிவனுடன் புவியைநீ புரந்தால்.

வாமகூ ல தன்பரித் தவனையும் வருத்தித்
தாழு நாளிலே சரணமென் றவனையே சாரு
மேழை போன்முலை வளருநா ளிடைக்கிட ரிழைத்து
வீழு நாளினுங் காப்பதே கடனென விரித்தான்.

கூர வானுமொன் றளித்துமின் னுடன்விடை கொ
டுத்தான், சூர வாதவ னனந்தனை யணங்குடன் றொ
ழுது, பார கத்திலே யணைந்தான் கங்கையிற் படிந்து,
வார ணத்துரி புனைந்தவன் சிரமலை வணங்கி. (௱௯௯)

மாச கற்றிய சோழிமா நகர்தனின் மன்னி
யீச னுக்கன காலயந் தணிபெற விருத்தி
நாச மற்றதோர் திருவிழா நவங்களா நடத்திப்
பூச னைக்குவேண் டியவெலா முதவினன் புரிந்து

கலிவிருத்தம்.

செங்கெ னுடன் வெற்றிலை செறிந்தகொடி யெல்லா
மெங்கிலமு மாகவென வெங்கணும் விளைத்தே
மன்னனுல கத்துயிர் வளர்த்துவரு நாளிற்
பன்னகந லத்திசிவ பத்தியின் மிருந்தாள். (௱௯௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அன்ன விருநா ளருச்சனையைத் தினமுங் கொழுந
னனுமதியாற்
பண்ணி யடிசி லயின்றிடுவ தல்லாற் புனலும்
பருகியிடா
ளன்னு நியதி தவறாது நடத்தி வருமந்
நாள்களிலே
வண்ண வயிற்று ளிலைபிளங் கருப்பம் ஒன்றுபோல் (௱௯௬)
வளர்ந்ததுவே.

கருப்ப முதிர்ந்துந் தவறாதே காலா னடந்து [ந்து
கயிலை யெனும்
பொருப்பின் கொழுந்தி னடிதொழுவா ளொருநா ளட
போம் பொழுது

நெருப்பின் குழவி யெனும்பாலா விளைத்தா ளயர்ந்து
நெடிதுயிர்த்தாள்
விருப்பம் பெருகுஞ் சேடியர்கண் டணைத்தா ரசைத்தார்
விசிறியையே. (௱௯௭)

அன்னங் களிக்கப் பிடிகளிக்க நடந்தா
ளஞ்சா றடியளவு
மின்னு மயர்ந்து மூச்செறிந்து விழுந்த
ளங்கோர் வெள்ளிடையின்
மன்னன் விடுத்த சிவிகையினு மேறு
திரும்பி மனைபுகுதா
ளின்னுஞ் சிவனை யிறைஞ்சியலா லயிலேன்
புன லு மென்றாளே. (௱௯௮)

வீர விரத மவள்பிடித்துத் தனையு
மறந்து மெலிவுற்றாள்
சார முனிவன் வனமெனவே தாரா
கிரகஞ் சமைத்தார்க
ளீர வளற்றுச் செங்களப மிறைத்தார்
சொ[illegible]ரிமசல
[illegible]படங்க ளணிந்தார் [illegible]தார்
கழுநீ ரகவிதழே. (௱௯௯)

அயர்ந்து மடந்தை வருந்துதல்கண் டடியார்க்
கெளிய வருட்கடலுஞ்
சயம்பு வடிவா யவளெதிரே யிருந்தா
னந்தச் சங்கரனை

வயந்த மெனவே கற்பகப்பூ மலரைச
சொரிந்தார் வானவர்கள்
வியந்து பணிந்து வலம்புரிந்து மீண்டான்
மனைக்கு மென்கொடியே. (௨௱)

சூர வருக்க னதிசயித்துச் சூலிக்
கிரங்குஞ் சூலிதனக்
கார மதிலுங் கோபுரமு மணியா
லயமு மமைப்பித்துந்
தேருஞ் சிறப்புந் திருநாளு மகபூ
சனையுஞ் செய்வித்தான்
வீர விரத முன்போல நடத்தி
வந்தாண் மென்கொடியே. (௨௱௧)

என்றாள் குழவி தனையநுட்சுல் சூரவன்
றனிலு மெண்மடங்காய்ச்
சான்றாண் மையினு லறநெறியாற் சிவநாற்
றெளிவாற் றகைபெற்றான்
மூன்றும் பெயரான் முடிவாக நாற்பந்
தாறு முடிமன்னர்
பூன்று குறிசேர் மகமுடித்து மகவா
னுலகம் புக்கனரே. (௨௱௨)

சூரவாதித்தச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௯-க்கு திருவிருத்தம்-௱௯௰௬.

சிவமயம்.

உறையூரழித்த சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

ஐம்பதாந் தலைமுறை யதனி லேயொரு
வன்பராந் தகனெனு மன்னன் றோன்றினான்
மின்குலா மணிமுடி மன்னர் மேனியிற்
புன்புலா னிணமழை பொழியும் வேலினான். (க)

அவனிரு புயத்தினுக் கமைந்த மான்றிருப்
புவனமா தேவியோ டுலகம் போற்றினா
னிவனிலை யிருக்கமு னியம்புமாமுனி
சிவனது பணிவிடை செய்ய லுற்றனன். (உ)

புராந்தகற் கவனல ரெடுக்கும் பொங்கரிற்
பராந்தகற் கணிமலர் பறிக்க வந்தொரு
பிராந்தகன் மலரெலா மெடுத்துப் பெய்துகொண்
டராந்திகழ் வலினாற் கணிய நல்கினான். (ங)

அம்மலர் மன்றனுக் கதிச யித்தனன்
செம்மறன் முடிக்கணி சிறப்பெண் ணுமலே
யிம்மலர் தினந்தரு கென்று கூறினான்
மெய்ம்மலர் வணிகனும் விடைகொண் டேகினான்.

மாலையிற் றுயின்றனன் வனத்தில் வந்திளங்
காலையிற் புதுமலர் கவர்ந்து போயினா

னாலயத் தினுக்கவை யளிக்கு மாமுனி
சோலையிற் புகுந்தலர்த் தொகையைத் தேடினான்.

இங்கிவை கண்டிலே னெம்மை யாள்பவர்
சங்கரன் முடிமிசைச் சாத்தி னார்களோ
வங்கதை யறிவதற் காக வவ்விடைக்
கொங்கவிழ் சிலமலர் கொண்டு போயினான். (ரு)

தானணிந் திடுமல ரன்றிச் சங்கரன்
மேனியிற் கண்டில னழுது விம்மினான்
கானகப் புதுமலர் களையக் காவலன்
றேனகப் புனைந்துதன் றேவிக் கிந்தனன். (எ)

அவ்வலர் பகிர்ந்தவ னளிக்கும் போதினின்
மௌவலுந் திறையிடு முறுவன் மாதரா
ளிவ்வலர் சிவன்றனக் கினிமை யாதலாற்
சைவல வோதியிற் றரிக்க விருசினாள். (அ)

காவலர் காவலன் மகிழக் கைதவப்
பூவலர் வாணிப [illegible] போதினில்
யாவரிவ் வனமதி லெய்தி னாரென
மாவனத் தின்முனி மறைந்து நின்றனன். (கூ)

பத்திர நூறெனப் படைத்த போதினைக்
குத்திர வாணிபன் கொய்யு மெல்லையிற்
கைத்தலம் பிடித்தவன் கழுத்தி லேதன
துத்தரி யந்தனைச் சுருக்கி யுந்தினான். (ய)

முன்பிடித் திருத்திடு முனியைத் தள்ளியே
வன்புடைக் கயவனும் வலிதி னெய்தினான்
பின்பிடித் தனனிவன் பின்னு முன்னுமாய்
வன்புடைக் காவலன் மனையி னண்ணினான். (௰௧)

ஆயிரந் தரமுறை யரசு வென்றனன்
வாயிலைப் புரப்பவர் வார லென்றனர்
தாயனா ரந்தண னெறியிற் றோன்றியே
கோயிலுண் முனிவனைக் கொண்டு போயினான். (௰௨)

கலிநிலைத்துறை.

மன்னர் மன்னனு மெதிர்கொடு முனிவனை வணங்கிப்
பொன்னு லாவுநல் லாசனங் கொடுத்தெதிர் புகல்வா
னென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னீவரவென்று
ளன்னை போலுவா யெவர்க்குநீ புகலிட மன்றோ.

கலிவிருத்தம்.

பாதலத் தினும்புதல் கொணர்ந்து பல்பகல்
பூதலத் தினிற்புனல் பொழிந்து பொங்கரிற்
கோதற வளர்த்தலர் கொய்து தார்செய்து
நாதனுக் கணிகுவே னானு நாளுமே. (௰௪)

அப்புதல் வனத்திடை யளிகள் செல்லினுந்
தப்புத லின்றுமற் றெவருஞ் சார்கிலார்
மெய்ப்புது மலரிவன் கொய்து மேவினா
னிப்புலை யனைத்தடிந் திடுக வென்றனன். (௰௫)

ஆடர வணியவற் கலங்கல் பெய்திடுங்
கூடையை யரசுவா பறித்துக் கோடலு
மேடவிழ் தொடையெறி பத்த னன்பவ
ரோடிவெங் கரியினை மழுவை யோச்சினார். (௰௬)

வீழ்ந்தது கடகரி களிற்று வேந்தனுஞ்
சூழ்ந்திது கொடுத்திடு துயர்க்கென் றோவையும்
போழ்ந்திடு கெனச்சொலிப் புனையு மாமுடி
தாழ்ந்தன னதுபெருந் தரும மானதே.

பழுதெனத் தள்ளிய மலரைப் பண்டொரு
சேவந்தி முகத்தினை யெடுத்து மோந்தனள்
செழுமலர் தொடுப்பவர் கண்டு சென்றவள்
குழலினைப் பிடித்துமென் குயிலைழக் கொய்தனர்.

மங்கைதன் கணவனு மரசன் வந்திவ
ளங்கையா னற்றிய தலைமை யாதலா
செங்கையைத் தடிந்திவள் வினையைத் தீர்க்கென
வெங்கணு மவன்புக ழிசைக்க வில்லையே. (௰௯)

புழுத்தலைய மலர்ச்சுமை புலைய தாதியா
வழுக்குட னாலசி வழியுஞ் செய்யக
முழுக்குட னுதிரநீர் மூளை யின்பொதி
யழுக்குட லதைப்பொரு ளாக வென்றுமோ. (௨௰)

உழுநரிக் கணங்களுங் குதவு மொன்பொருள்
கழுகினுங் குணவுகட் டிபக னஞ்சியர்

தழலினுக் கிந்தன மான சட்டக
மெழிலுறப் புனையினு மிருப்ப தல்லவே. (உக)

நாம்புட னெலும்புதோ லட்ட புன்குடில்
வரம்பறு பிணியெலா மெடுத்த வான்கலந்
திரங்குத னையிடர் புதைத்த சிற்றறைக்
குரம்பையென் றறிந்திலை கொற்ற வேந்தனே. (உஉ)

கலிநிலைத்துறை.

கடிகொ ணீலநுண் பணியெனக் கரும்புழுக் கலந்து
பொடிகொ ணித்தில மாலைபோற் றவளவீர் பொருந்[illegible]
வடிகொண் மாவென வளைக்குளே வருந்திடு மயிர்[illegible]
முடிகொள் கங்கையான் விரும்பிய மலரைநீ முடிப்பாய்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எட்பகவு மன்பில்லா ரிவ்வுடலிவ் வாறிருந்தாற்
பெட்[illegible] யவ[illegible] தமுதற் பேரிளம்பெண் ணீரை
வுட்புறப்பா வைத்தா லுகிர்ப்பருந்தும் வாயசமு
முட்கழுகுங் கல்யாணம் புரிய முயன்றிடுமே. (உச)

பௌவநிகர் காலத[illegible] ப[illegible]த்துயிர்கொள் டேனுறு
மிவ்வுடல மிங்[illegible]ப்பூ மெ[illegible]த[illegible]னமே லெய்தியெரி
ய[illegible]ளவும் பொழுது சுடுநாறிக் கா[illegible]டுமென்றிச்
செவ்வந்தி மாலைமணங் காட்டு[illegible] தேர்வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சண்பகத் தயில நீவி யிமசலந்
தழைய வாட்டி

யொண்புகை கொடுத்து நாவி மெழுகித்தா
துறுத்து மோதி
வெண்புகை நிறுத்து மாய்ந்து வெண்டலை
யான போது
நண்புகை விடாம லிந்த நறுமல
ரணிகு வாயோ. (௨௬)

வேறு.

மின்போ லழியும் வயிற்றுமை வடிவா யழியு
மெய்யுருவாய்
[illegible]பா லழியும் பிறந்தழியு மடவா ருடனே
முயங்கியுதன்
பின்போ யழியு நரைத்தழியும் பேய்போற் றிரிந்து
பெயர்த்தழியும்
பொன்போல் வளர்த்து மிவ்வுடல நிலையாகழிந்து
[illegible]யவிடுமே. (௨௭)

கலிவிருத்தம்.

சிவன்றனை யிகழ்ந்தொரு கதை[illegible] செய்தபேர்
சவம்படு பொழுதவ[illegible]கை [illegible]டியே
யுவந்துவந் தருந்திய க[illegible]கு மோரியுங்
கவர்ந்தது கசந்தரு வ[illegible]துக் காணுமே. (உஅ)

சிவனது திரவியஞ் சிறிது ம[illegible]ன்டவர்
நவிதம் படுமெழு நாகு நன்[illegible]வா
ரவலவெங் குழிகளிற் கிருமி யா[illegible]குவார்
குவலயந் தனிலொரு கோடி சன்[illegible]மமே. (உ௯)

மெய்க்கடுங் கூற்றுவன் படையில் வெய்புவார்
செக்கிடை யனைகுவா ரழலிற நீகுவார்
அக்கமும் பிணியுமாய்ச் சுழல்வர் சூகரங்
குக்குட மாகுவர் கோடி சன்மமே. (கூ௰)

மானிய நிலம்பதி மகமை யென்பதுந்
தானியந் தனமணி தான மென்பது
மேனிறை கோயிலுள் விதித்த பண்டமு
மானுயர் கொடியினு னமிர்து செய்ததும். (கூக)

...டிமுன் கொடுத்திடு தாரு மாரமு
முண்டது முடிந்தது மற்று முள்ளவு
மெண்டரு கோயிலின் புறம்பி லெய்திய
வண்டணி தொடையலுங் கொளார்கன் மாட்சியோர். (கூஉ)

அ...லலை ... ய ரழுத கண்ணினீர்
செல்...மன் னவர்கெடத் தேய்க்கும் வாளெனச்
சொல்லிய மொழிசெவித் தொளைக்கு ளேபுக
வில்லையோ வட... ...ணிழந்த மன்னனே. (கூ௩)

வாலிபம் பெருநிலத் திறமை பு...ண்பொருண்
மேலறி விலாமையி லொன்றி...மவினுஞ்
சீலமுங் குடிமையுஞ் ச... ...மாவிவை
நாளுமுள் ளவர்செய ...வில வேண்டுமோ. (உச)

விழிதெரிந் திருக்கவுங் குருடு மேவுவர்
மொழிதெரிந் திருக்க...மூக ராகுவர்

...பொழிமது வன்றிய மயக்கம் புறுவ
...ழிதரு காலமா மாசர் வன்னமே. (கூ௫)

இன்புகழ் படைப்பதும் பகையைத் தேய்ப்பது
மன்புரந் தளிப்பது மன்னர் பேரணி
வெண்கவி முசுநல் கவரி வீசுதல்
புண்களும் படைத்திடும் புனலு மாடுமே. (கூசா)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அந்தண சருளைச் சாரா சரும்பய மறுக்குஞ் சேநா
...மறப்பர் அறவோ ராதலான் மகமுண் டாகா
விந்திரன் முதலா வுள்ள விமையவ ரவிருண் கொள்ளார்
கந்தருஞ் சிறிது நல்கா காவலன் கொடுமை யாலே.

இன்புடை யறங்க ளெல்லோ ரிலையவர் குரவ ராகத்
...களைகள் சுற்ற மந்திரத் தலைவ ராக
மன்பகை கனிக ளாகத் தானைகள் மனைவி மாக
வன்பெலாம் வடிவ மாக வரசு...ல் வளரு மன்றே.

கலிநிலைத்துறை

தெருண்ட சிந்தனை மன்...வ வீதிநா ரிசையி
னுருண்ட நேரின னெ...விழிகளுண் டேகின்
மருண்டு மன்னனும் விழிம்ய...மறைந்திடின் மற்றை
யிரண்டு கண்ணினும் பயனிலை யாகுமே யென்றான்.

கற்பு மங்கையர் நிறையெனும் வரம்பினைக் கடந்தால்
வெற்பு தாங்கிட வானகம் புவியின்மேல் வீழ்ந்தா

அன்பு மன்னவன் செய்யகோல் வளைந்திடு மாறு
துன்ப லஞ்செறி மாலையாய் விளக்குவா ருண்டோ.

வேலி யானது பயிரினை நுகர்ந்திட விளைந்தாற்
கால னுயிர் குயிரெலாங் கவர்ந்திடக் கன்று
ஞால மன்னியர் புதல்வருக் கருந்துவ ராறல்
வேலை வேலையைக் கடக்கிலார் விலக்குவார் வேந்தே.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சிலையின் பிளவு நிலப்பிளவு மணமின் பிளவுஞ்
சிறந்தபுனற்
கலையின் பிளவு மெனநான்கு வகையாம் வெகுளி
கணையுடையோர்
[illegible] புன்னிலங்கு நரராய்ப் பிறந்து
அபருமப்பார
[illegible] மலையுங் கனிந்து
வினைவினை. (௩௨)

கலித்[illegible]றை.

சொல்லு மின்று [illegible] றியிறை தகுதியிற் றொழுது
நல்ல வாசகம் போல [illegible]ழி நவிற்றி
யல்லில் வேறலர் பறித்தவன் றனையெதி ராக்கி
யில்லை போவலர் பறித்திடு மொருவனை யென்றான்.

பூவ லிப்பவ ருரைசெய்வா னிவர்மொழி பொய்யே
யாவ யென்னிரு விழியினாற் கனவினுங் காணேன்
யாவ ரிப்படி செய்துபோ னார்களோ வென்று
நாவ ழற்சுட மொழிந்தன னரசனு நவில்வான். (௩௩)

அழிவு காலம தாதலையா லலரொடுப் பலனைப்
பொழிலி லேபுகா தகற்றுவோம் போமெனப் புகன்றான்
வழுவி லாமுனி மன்னனோ டக்கனூர் மகம்போற்
புழுதி யாடுமும் மகமுமென் றுரைசெய்து போனான்.

செற்ற மாகவே யிப்படி மொழிதனுஞ் சினந்திட்
டிற்ற மன்னவன் வனத்திலே யொருமல ரின்றி
நித்த நித்தநீ கொண்டுவா வென்றன னிருபன் [டான்.
கொற்ற வேந்தனைப் பணிந்தவ னிப்பனி னிடைகொண்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முடிந்திடு மரசர்க் கோர்நான் முடியாத
பழியுண்டாக
வொடிந்தபோ தெல்லா மென்[illegible] வெடியாத
போதிற் றொய்தா
னெடுந்தசெவ் வந்திப் போதி னெதிர்படு
விழலா மென்னக்
கடிந்திகழ் விசும்பிற் றூரா கணங்களு
மறைந்த வனில் (௩௦)

குரவனு [illegible] முன் [illegible] செவ்
வந்தி நாட்போ
தரசனுற் கவசப் பட்டதெனநினைந்
தரவ வேந்தன்
வரவிடு கனகச் செந்தா மரைப்புது
மலரைப் போலே

செவ்வந்திப்புராணம்.

பிரவினை யகற்றிக் கிழ்பா லிரவியு
முதயஞ் செய்தான். (சஅ)

கலிநிலைத்துறை.

வண்டு றுதமு னெடுத்தசெவ் வந்திநான் மலரைக்
கொண்டு டாமுனி காணவே வணிதனுங் கொடுத்தான்
கண்டு நெஞ்சுகொந் திறைவர்சந் நிதியிலே கனுழ்ந்தான்
பண்டு மாரனை யெரித்தவ ரவனுடன் பகர்வார். (சகூ)

அந்த வந்தணி முனிவனை யவனெகா மழிப்போ
நந்த மன்னவன் றனதுறை யூரிலே நண்ணி
மந்த லாவிய மாளிகை மறுகெலா மருவி
[illegible] குழுமிக் கதொழு தினத்திலே யிறக்கும். (ரு[illegible])

[illegible] குர்சனை [illegible] குவோ ரடியரைப் பணிவோர்
குர்வா[illegible] பொழுகுவோ ரிரந்தது கொடுப்போர்
நாமு நிர்ச்சயா ருமறை சிவாகம நவில்வோர்
[illegible] புரிகுவோ ருமகஞ் செய்வோர்.

ஆன்று கற்பினோர் யாவருங் கேளுமின் சொல்கே
வின்று தொட்டெழு தின[illegible]லிப் பதியிறந் தேகு
மன்றி இற்றல [illegible]ணயாற் சொரி[illegible] மாரி
யன்ற கெக்குழி லாகிய வெந்தறு பழிவான். (ருஉ)

[illegible]ற்ற பேடவன் குனியுங் கயவருந் தொலைவா
விற்றை நாளிது சிலயுப தேசமென் றெவர்க்குஞ்
சொற்று வாவென வுரைசெய்தார் முனிவனுந் தொழுது
மற்றை நாளுறை யூரிலே யுரைத்தனன் மறுகில்.

உறையூரழித்தசருக்கம்.

தூய ரானவ ரக்கண மேசெலத் துணிந்தார்
[illegible]ய ரானவ ரசங்கதி யாடியிற் செறிந்தார்
ஆய ராமென வருள்செயுஞ் சிராமலைத் தலைவர்
வாயு வோடெழு முகிலையும் வாவழைத் துரைப்பார்.

சந்த நான்மறை முனிவனை யிகழ்ந்தவன் றருஞ்செவ்
வந்தி நான்மலர்த் தொடையறும் புனைந்திடு மன்னன்
பந்த மாகிய கிளைகளோ டழிந்திடப் பதியும்
விந்த மாமென மறைத்திடு மெனச்சொலி விடுத்தார்.

நாமு மந்நகர்க் கெதிர்முக மாகிமுற் றலைத்தூக்
கேம மாகவே புறங்கொடுத் திருந்தன ரிப்பால்
மாமு கிற்கண மிடித்ததிர்ந் தெழுந்துமன் மழை[illegible]
நிமு கங்களா லிறைத்தன புனலையுந் [illegible]. (ரு[illegible])

சண்ட மாருதஞ் சுழன்றுறை யூரெல[illegible] சமய[illegible]
வெண்டி சாமுகந் திரிந்திட வெரின்றியனான் [illegible]
கொண்டு கிழ்விழ வெறிந்தன பலபல குவைவாய்
மண்டி ரணடன மலைபெருங் குழுவிகளமான் (ருஎ)

கூற்ற மன்னவன் [illegible]விளைத்திடுங் கொழி
கேற்ற டைந்துபல் குழிகளா யுயர்ந்தது கிழக்கிற்
கார்த்து வந்தன[illegible]ங்களாற் கிழ்நிலங் கனாய
வேற்று மண்களைச் சொரிந்தன பொன்றன மேகம்.

மாட மாளிகை மறைந்தன மறைந்தன மணித்தே
ராட ரங்கெலாம் புதைந்தன புதைந்தன வரங்கள்
கூட கோபுரங் காந்தன காந்தன குளங்கள்
மேடு பட்டன காயுட குவலை வீதி. (ரு[illegible])

அந்த மாமுனி யுரைத்ததை யசங்கதி யாடி
யிந்த வாருயி ரிழந்தன மெனக்கரைந் திடுவார்
தந்தை தாயருக் கிரங்குவார் கலுழுவார் தளர்வார்
மைந்த ரானவர்க் குருகுவா ராயினர் மாக்கள். (௬௰)

மழைத னக்கிடு குடையெனக் குழவியான் மறைப்பார்
தழைசெ விப்புகர் முகமத மருப்பிணைத் தந்தி
புழைப ரப்பிய வாயிடைச் சிலர்சிலர் புகுவா
ரழவி றைத்திடு புயலினுக் கஞ்சுவா ராளுர். (௬௧)

ஒருவ ருக்கிடை யொருவர்வந் தொளித்தொளித் தொ
துங்கிப், பரிவ ருந்தனை பண்ணிடு மவனெனப் பயில்
[illegible]வெருவி யக்கண நிலவறை செயச்சிலர் விரைவார்
பூ[illegible]மெ ரித்திடு [illegible]முகினி லவுணரைப் போன்றார்.

பாவி மன்ன[illegible]றன்னகர் படுந்துயர் பார்த்துத்
[illegible]வி தன்னுடன் பரியின்மேற் குடதிசைச் சென்றான்
[illegible]தன்னிலு மண்மழை விழுந்த
வாவி கொண்டவன் வடதிசைக்[illegible]விரி யடைந்தான்.

சென்னி யவ்விடை[illegible]திரும்பவு மவன்[illegible]ருந் தேவி
தன்ன தாகிய கருப்ப[illegible]ப் முதிர்ந்தியங் தளர்வா
றொன்னி யாற்றிடை விழுந்தனள் புலையரிற் புலைய
னென்னு மன்னவன் றிரும்பிவந் தவளையு மெடாமல்.

உயிர்பி ழைத்திடி லேதுவிற் றேனுமுண் பாமென்
செயிரி ழைத்தசொற் படியவன் விரைவுடன் சென்று

னயிர்கொ ழித்திடு காவிரிக் கரைபுகு மளவிற்
றுயர்பு டைத்துநொந் தவனொடு வீழ்ந்தது தூசகம்.

மாவு மன்னனு மறைந்திடப் பொழிந்தமண் மாரி
காவி னின்றகண் மலரெலாம் பறித்துமுன் கவர்ந்த
பாவி யென்றிவன் விருப்பமா னதுகெடும் படிக்குப்
பூவி னுன்மறைத் திடுவது போன்றன புயல்கள். (௬௬)

பிறைமு டித்தவர் முனிவினு லயிர்மழை பெய்த
தறைபி லித்தனை யாயிரத் தலமென வறியு
முறைக ளிட்டன போன்றிருந் தனவுறை யூரிற்
குறைய றத்திசை திசையெலா நிறைந்தமட் குவை

கண்ணி னலருட் பெருமழை பொழி[illegible]டுங் கட[illegible]
மண்ணி னுன்மழை பொழிந்திடு முகில்[illegible] மாற்றிப்
புண்ணி யஞ்செயா வளவனூ ரழித்தது போதும்
விண்ணி லேகுமென் றுரைத்தனன் மறைந்தன மேகம்.

கலிவிருத்தம்.

வன்னி வண்ணார் மலரை முடித்திடு[illegible]
சென்னி பட்ட[illegible]முறை செய்தனம்
பொன்னி யாறு பொருந்திடர் மூழ்கிய
கன்னி மாதின் கதையை விளம்புவாம். (௬௯)

கலிநிலைத்துறை.

மேனி றைந்தெழ வருந்தியும் புனலிடை வீழ்ந்தாள்
றேனி றைந்துகொண் டிரும்புனற் சுழிகளிற் சுழன்று

மானி றைந்திடு கொடியவர் திருவரு ளாலே
தானி றந்தில ளொழுகின ளனுகின டட்த்தை. (எ௰)

கரையி லேயருந் தவம்புரி பவனருட் கண்ணன்
பிரம மாகதி யென்பவன் குலத்தினும் பெரியோ
னரிவை யவ்விடை வருதல்கண் டெடுத்தன னவட
னெருமருந்துய ரகற்றின னடைவிலே தேற்றி. (எக)

தந்தை யானன தச்சமுந் தளர்ச்சியுந் தவிர்வா
யெந்த வூரெவன் றேவியுன் னும்மயா தென்று
னந்த ஞானனே யன்னையே யத்தனே யருளே
...த யேயுனக் கடைக்கல மடைக்கல மென்றாள்.

இ சி ராமலே யின யவர் திருவுளஞ் சிதைத்த
புரவ லன்னுயிர்த் தேவியான் புவனமா தேவி [ன்
சாரியு மண்மழைக் கச்சமாய் மனுகுலந் தொலைத்தோ
...க தந்தன யுகைத்தன னென்னையுங் கொண்டு.

அச்ச மாய்விழுந் தாற்றிலே மிதந்துனை யடைந்தேன்
கச்சு வார்கழ லரசனெவ் விடத்தனோ காணே
னெச்ச மானது வேண்டுமிக் குலத்திலுக் கென்று
பிச்சி யாகியு முயிர்சுமந் திருந்தனன் பிழைத்து. (எச)

ஐய வென்றமு தரைத்தன ளந்தண னவளைப்
பைய வேகொடு சென்றுபோய்ப் புகுந்துதன் பதியின்
மையில் கற்புடை மனைவியோ டுரைத்தனன் வனத்திற்
றையல் வந்தது மவளது பெருமையுந் தகவும். (எரு)

கலிவிருத்தம்.

கருப்பமா னதுநிறை கமலச் சீதையை
விருப்பமாய் வளர்த்தவான் மீகர் போலவே
யிருப்பமுங் குறைவிலா தமிர்த நன்புன
றருப்பண நிகர்மணித் தாம மாலிகை. (எசு)

சந்தன மிமசலம் பனிதந் தண்மலர்
கந்துக மம்மனை கழங்கு பைங்கிளி
சுந்தர வோதிமந் தோழி மார்களுந்
தந்தன னவளது தளர்ச்சி நீங்கவே. (எஎ)

இன்புட னிப்படி யிருக்கு நாளிலே
யொன்பது திங்களு நிறைந்த தொள்ளிழை
தன்புடை மருத்துவத் தலைமை மாதரை
யன்புட னமைத்தன னகன்றி டாமலே. (எஅ)

பூரண கருப்பமாய்ப் பொறையு யிர்த்திடுஞ்
சீரிய தினத்திலோர் முனிவன் சேர்ந்தன
னோரையுங் கரணமும் யோக முஞ்செறி
வாரமு நன்மையாய் வருதல் கண்டனன். (எகூ)

திரிபுவ னப்பெருந் தேவி யேயின
மொருகடி கையிற்பொறை யுயிர்த்தி டாதுகொள்
பெருநல மெனச்சொலிப் பெயர்ந்து போயின
னரிவையுஞ் சரணமே லாக நின்றனள். (அ௰)

முற்றிழை முனிசொலு முகூர்த்தந் தன்னிலே
பெற்றனள் குழவியைப் பிறையை நேரென

நித்தமும் வளர்ந்தனு நிதியுஞ் சாதக
முற்றிட தினந்தினி லோலை நீட்டினார் (௮௧)

ஈண்டுதன் றுயுட னிருந்த கோமக
னாண்டொரு நான்குசென் றழகின் வீதினான்
றாண்டிய பெரும்புகழ்ச் சோழ மண்டலங்
காண்டக வெங்கணுங் கான மானதே. (௮௨)

அன்புடைச் சாமமா முனியு மத்தலந்
தன்பொருட் டாகவே யிறந்த தன்மையால்
வன்புடைக் காவலன் மந்தி ரிக்குழா
மின்பமுற் றுறையுமவ் விடத்தி லெய்தினு. (௮௩)

தொல்லையி னமைச்சரோ சோழ மண்டலம்
புல்லிதா யிப்படிப் போத னீதியோ
வல்லிய முயர்த்தவன் மாபிற் றோன்றினோ
னல்லயோ தேருமி னென்று கூறினான். (௮௪)

அமைச்சருந் திருவுள மாங் கையனே
யுமைக்கிறை யருளிறு லுலக மேழையுஞ்
சுமக்குநல் லொருவனைச் சோழன் றோன்றலை
யிமைக்குமுன் கொணருவோ மென்று கூறினார். (௮௫)

காவலன் காவிரி கடக்குங் காலையிற்
றேவியும் புனலிடை வீழ்ந்து நீரமுற்
றவியோ டிருந்தன ளறிமி னென்றனன்
பாவரும் புகழ்முனி யிருக்கை யெய்தினன். (௮௬)

நட்பதங் குடைமதத் தறுகண் யானைக்
கட்படும் புனைந்துதன் கரையி னேகெனா
புற விடினது கொணரு மென்றுநம்
முடிகலந் தமைச்சர்க ளொருமித் தேகினார். (௮௭)

முனிவனுங் கிவையெலா மொழிகு வாமெனத்
துனைவொடுஞ் சென்றுநங் கருத்தைச் சொல்லினு
னவரு முயனுமென் றருளி னானவர்
கனைகளிற் றினைவிழி கட்டி யேவினார். (௮௮)

அரசிப நடந்தல கனைத்துந் தேடியே
கரைபொரு காவிரிக் கரையிற் சண்
மருமலி திருநில மருங்கிற் சென்றது
திருமகன் சிதைத்தனன் சிற்றி லவ்விடை. (௮௯)

றுமகா றுடனவன் சிதைக்குஞ் சி லின்
றுவறு கடகரி வந்து மு
திறைமகன் றனைக்காத் தெடுக்க லுற்றது
குறுமகா ரனைவரு மிரிந்து கூவினார். (௯௦)

தாயளா யுடைந்துநின் றனையன் றன்னைவந்
தாயிருங் களிறெடுத் தசைத்த தென்றனர்
வாயினி லறைந்துகை வயிற்றில் வைத்தவ
யேவந் தனனுடன் றெழுது சொல்லினாள். (௯௧)

அந்தண னவ்விடை யணுகு மெல்லையிற்
றந்தியுந் துதிக்கரஞ் சலித்து நின்றது

சிந்தையி னுவந்திறை தேவி யேகரி
யிந்தன மிவன்பதந் தொழுது தென்றனன். (கூஉ)

றேறினள் பதத்தினிற் கிரியி னுச்சியி
னேறிய கதிரென வெடுத்த தொண்கரி
வீறிய மத்தக மிசையிற் றேன்றினன்
றேறினள் சிவன்செய லென்று தேவியே. (கூங)

திருநல மறையவர் மலரைச் சிந்தினா
ரருமறை யந்தண ருசி கூறினா
ரொருகரிக் கோடுகி ழிருந்த வுள்ளடி
யிருகரிக் கோடுமே லிருக்க வுற்றதே. (கூச)

உன்னத மதகரி யுவந்து சென்றருண்
மன்னிய திரிசிரா மலைக்கொ ழுந்தனார்
சந்நிதி முன்னரா ... வைத்தது
சன்னிதன் சென்னி..ன முடியைச் சேர்த்தினர்.

மந்திரக் கிழவருங் கிளையின் மாந்தருந்
தந்திரத் தலைவருந் தானை மாக்களுஞ்
சுந்தரத் துணைவரு முறுதிச் சுற்றமும்
வந்துடன் வளைந்தன வாரிபோலவே. (கூரு)

கழுச்சிலை யிவன்கரி காலச் சோழனென்
றழைத்தனர் கடமையு மாறி லொன்றுகொண்
டொழித்தனன் றயிரோர் முலகம் யாவையும்
பிழைத்தன பகைமையும் பிணியு மற்றவே. (கூஎ)

சடலெனுங் காவிரிக் கரையுங் கட்டிமுன்
செடிபடு தென்கரைச் சிவால யங்களும்
... றை வாய்த்தலை வயலு மாக்கினன்
...டவா வின்முடிப் பார நீக்கினான். (கூஅ)

... சானுஞ் செழியனுந் திறைய ளந்திட
வீரனிப் படிபடி புரக்கும் வேலையிற்
சா..னென் பவன்புரி தவந்தி னுன்மகிழ்ந்
தாரணத் தொழுமவ னருளி னெய்தினான். (கூகூ)

வரமுனி வணங்கினன் வரங்கள் யாவையுந்
தருகுவ முரையெனச் சாரன் கூறுவா
னருமலர் திருமதி யாற ணிந்தவா
..ரகதி பெறவருள் பாலி யென்றனன். (ல)

..க்கதை விரும்பினோ ரெவர்க ளுங்கதி
..க்குறை யவும்வரம் பொழிக வென்..ன்
..க்கதென் றருண்மிரு ..ர மாமு ..ரிக்
கக்கணுஞ் சிவபத மருளிப் போயினான். (லக)

முனிவனை வழுத்தினர் முனிவர் யாவரும்
புனிதன திணையடி புகழு மெங்கடையே
யினியொரு கதையையு மியம்பு கென்றனர்
கனியொடு மயிர்தொடுங் கலந்து கூறுவான். (லஉ)

உறையூரழித்தசருக்க
முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ம-க்கு திருவிருத்தம். சாளகம்அ.

உ

சிவமயம்.

தாயானச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தோளை நெருக்கிக் கிளர்ந்திடையாற் சுமக்க
வரிதாய்ப் பகிரண்ட
கோள மளவுங் குவிமுலையார் திருமே
னியிற்செய் குங்குமமும்
வேளை முனிந்த வருந்தவத்தோர் மனத்தைத்
திருகு மெல்லோதிப்
பாளை மணமும் பரிமளிக்கும் பதிகா
விரிப்பூம் பட்டினமே. (௧)

நச்சோ திமுந் தொழுநடையார் நயனு
யுதவு [illegible]டைந்தோரைத்
நைச்சோ லைபமல கழுநீருஞ் செந்தா
மரையுந் தவம்புரிய
மைச்சோலையிலே விளையாடிக் குமிழ்மேற்
றிரும்பி வள்ளைசெறி
பச்சோலையிலே மையெழுதும் பதிகா
விரிப்பூம் பட்டினமே. (௨)

கலிநிலைத்துறை.

மாவிரிக்கும் பொழில்கள்சிலை மதனு ரிகளும் வயப்ப
[illegible]டும், பூவிரிக்கு நெடுங்கணைய மொழியா தளிக்கும்

பொன்னகரங், காவிரிக்கு [illegible]டபாலாய் மகரா லயத்தின்
கரையதுவாய்ப், [illegible]விரிக்[illegible] புகழ்படைத்த பதிகா
[illegible]ரிப்பூம் பட்டினமே. (௩)

வேறு.

எட[illegible]விழ்ந்ததார்ப் பேதையர் மணல்களி லிழைத்த
வீட ழிந்திடப் பொருந்திரை நிரைகளை வெகுண்டு
கூடி யின்றுநின் றரியநித் திலமணி கொண்டு
[illegible] வேலையைந் தூர்த்திடுஞ் செழும்புகார் நகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காளைய ருடனே காமக் கள்ளுண்டு
களித்த மாதர்
தோளினிற் பரிக்க முத்தத் தொகைமணி
நூலி னோடே
நீளா மியத்தி னின்றும் விரைவுட
னொருங்கி வீழ்தன்
மீளவுங் கடலின் மீதே விளைந்திட
வித்தல் போலும். (௫)

முற்றிழை மடவார் சூடிக் [illegible]டித்துவிழ்
முல்லை மாலை
சுற்றிய திரையா லாழிச் சுழியிடை
யுலவுந் தோற்றங்
கற்றிரள் வரையாற் றேவ ரமிர்திளைக்
கடைந்த போதி

னற்றெழுந் தலையிற் றேன்று மாவுரி
யென்ன லாலே. (௭)

கலிநிலைத்துறை.

சிவ னருட்பெறு மியற்பகை நாயனார் சிறப்பா
லவத ரித்தது மன்றியே பிள்ளைவந் தருளத்
தவமி ழைத்தமா நகரமூன் றுங்குடித் தலைவர்
நவநி திக்கெலாம் பிறப்பிடஞ் செழும்புகார் நகரம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அத்திரு நகரில் வாழு மாதன்
குத்த னென்னும்
பித்திகை யலங்கன் மார்பன் பெருங்குடி
வணிக னென்பான்
றத்தையே யனைய தேவி தன்னுடன்
ஏருக்கு நாளிற்
புத்திர செல்வம் வேண்டிப் புரிந்தன
னிறைவர் பூசை. (௮)

மதலையைப் பெறமுன் னுளில் வரயிலா
நிலைமை யாலே
புதல்வியைப் பயந்தா னந்தப் புதல்வியுந்
தவழ்ந்து நின்று
குதலையுந் தெளிந்து பொன்னங் கொம்புபோல்
வளர்ந்தாள் மார்பிற்

றிதலையங் குரும்பை தோன்றிற் றனங்களுந்
திறை ... ...

அத்தனு மகட்குத் தன்பே ரளித்தன
னதன்பின் னுகச்
சித்திர மயிலன் னுளைத் திரிசிரா
மலையில் வாழு
மெய்த்தந குத்த னென்னும் பெருங்குடி
வணிகன் வேட்டான்
மத்தகக் களிற்றேன் மானை யள்கையான்
வளர்ந்த தென்ன. (௰)

கலிவிருத்தம்.

அரதந பாலனன் களித்த வண்ணமும்
விரிதந குத்தனு மிரதி வேட்டையிற்
பொருதன ரிள்முலைப் பூத ரங்களு
மிருபுய மலைகளு மெதிர்பு நின்றன. (௰௧)

குருகின னெரிதாக் குவளை சேப்புற
விருவரு முறைமுறை யிலவ வாயிதழ்
பருகினர் மெழுகெனப் பசும்ப தத்திலே
யுருகினர் கனாந்திரன் டுயிரொன் றுயினார். (௰௨)

இரதியு மதனனு மியைந்த வாறெனச்
சுரதமும் புலவியுந் துணிவு மெய்துநாண்
மருகனுந் தன்பதி மருவ வேண்டுமென்
றரதந பாலனுக் கறிவித் தானரோ. (௰௩)

எதிர்நடந் தன்னையை யிறுகப் புல்லுமேபாங்
கதிநடந் தினைத்திசை மலம் புற்றுவோ
மதிமுக வெயர்வெலா மாற்றுவோமென
வதிசய வுணர்விறு வினைத்து மெண்ணினள்.

மின்றிகழ் மருங்குலா ளினையுமவேலையிற்
றென்றிசை விளங்கிய தேவர் நாயகன்
குன்றெனு நெடுஞ்சிலை கொண்ட நாயகன்
மன்றலங் கருங்குழன் மடந்தை நாயகன். (௨௭)

கலிநிலைத்துறை.

சங்கரன் [illegible] நாசிவ னீசனீ சானன்
புங்க வன்றிரி புராந்தகன் புராதனன் புராணன்
கங்கை நாயகன் கறைமிடற் றிறைநுதற் கண்ண
னெங்க ணாயக னேமயன் சிராமலை யிறைவன்.

பூம் [illegible]ரன்பரன் பராபரன் வெள்ளியம் பொருப்பன்
கார ணன்மத னந்தகன் காலனைக் கடிந்தோன்
வார ணந்தனை யுரித்த[illegible]ன் மறைப்பொருள் வகுத்தோ
னார ணன்றனக் கரி[illegible]வன் சிராமலை நாதன். (௨௮)

முடித்த வெண்பிறை நிரைான வணைந்திடு முதுகி
லடுத்த வெண்ணிலா [illegible]ந்தபோ னரைக்குழ லசையத்
[illegible]டத்தி னொருருண டைத்து[illegible]வா மெனவொரு செங்கோல்
பிடித்த வாறெனவே வேணுத்[illegible]ன் டங்கையிற் பிறங்க. ()

வட விழ்ந்தபூங் குழலிதன்[illegible]விரதகன் றெனக்கொண்
டாடு மாறெனத் திருமுக மண்டல மசையச்.

ருடு கங்கையின் றிவலைபோ[illegible] வுதல்வெயர் துளிக்க
நீடு கொன்றைவோ லொருபணி களத்திடை நிகழ.

நின்று நின்று[illegible]ன் றினைப்புற நெடிதுழைச் செறிய
வொன்[illegible] செங்கைநிற் கழையின்மே லுடலெலா மொ
டுக்கிக், கன்று[illegible]னாய மழுவையும் விடையையுங் கர
ந்து, மன்றி[illegible] மொழிந்தவ ளன்னைபோல் வந்
தான். (௩௧)

காய பண்டமு மெண்ணெயின் கலசமுங் கனகத்
தாய முத்தணி கலன்களும் விலையிலாத் துகிலு
மேய மங்கைய ரிருவர்மேற் சுமைகள[illegible]
மாய வன்றனக் கரியவ னெளியனாய் வந்தான். (௩௨)

றார வந்திடு மவனையின் றவளெ[illegible]த் துணிந்தாள்
சேர வந்திடும் பொழுதினி லெழுந்தெதிர் சென்று
பார வந்தனை புரிந்திரு பதங்களிற் பணிந்தா
ளார வந்திரு கரங்களாற் றழுவின ளன்னை. (௩௩)

மோந்து கொண்டன ளுச்சியை மோந்தனன் முகத்
தைக், காந்த ளுந்தொழுங் கரங்களை யழுத்தினள் கண்
ணிற், பாய்ந்த கண்ணினீர் [illegible]லர்ந்திட வருள்மொழி
பகர்ந்து, சாய்ந்த கொம்புநே மகளுட னிருந்தன ளி
சில். (௩௪)

எண்ணி லாவருங் காயபண் டங்களா மெவையும்
வண்ண மேகலைப் பேழையுங் கொணர்ந்தமங் கையருந்

குன்று நீர்முத லளித்தில் லடிசிறு முதலிக்
கண்ணை நேரொணுந் தாயுட னிருந்தனள் களிதரு.(௬௫)

மற்றை நாளிலே யுதாரொந் தழைத்தின மகளைப்
பெற்ற தாயெடுத் தணைத்துமேற் றுயிலமும் பெய்தா
முற்று மன்பினுன் மருத்துவந் தெரிவிலலா முடித்
தாள், குற்ற மொன்றிலா மடந்தையும் பயந்தனளங்
குழவி. (௬௬)

குழவி யீன்றவட் கருமருந் தெண்ணையுங் கொடுத்
தே, யெழுதி னத்தள விழைத்திடுஞ் செயலெலா மிய
ற்றி, யழகு தொட்டிலுட் டுயிற்றியங் கொருமதி யள
வா,மழக னிற்றினை முருகவே ளெனவளர்த்தாள்.

சிதலை சிறுதுறும் பிளஞ்சினை சிலையினுட் டேரா
டரக மானிட ரிமையவ ரிந்திரன் பதுமன்
முதலி னோர்தமை வளர்த்தரு ளிறையெதிர் முகமாய்
மதலை யொன்றினை வளர்த்தது புதுமையோ மறையீர்.

மையு லாமழைக் கருமுகிற் படத்தினை மாற்றித்
தூய்ய வெண்முகிற் படமெனும் விதானம்வான் றூலக்
கிற், றைய தண்ணிடை யாதந வதியையங் கறியப்,
பைய வந்தன ளவளைமெய யாகமுன் பயந்தாள். (௬௯)

மாது லன்பெருந் தேவிதன் மனையிடை வருதல்
காத லன்பிறாற் பெருந்தக குத்தனுங் கண்டா

மீனதி லார்களின் விருவரில் யாவரோ வென்று
தேறுத லானவன் புகுந்தனன் மடநலா ளுறையுள்.

முன்னர் வந்திருந் தருளிய தாயெதிர் முகமாய்ப்
பின்னர் வந்ததா யிருந்தன ளதிசயம் பிறந்த
தன்னை யாவளென் றறுதற வறிமருண் டனைத்தான்
பின்னை நேரான விருப்பிலே மறைந்தனன் விமலன்.()

உந்து யாறணி சடையினம் பிறைதனக் குறவுந்
தெரிந்த முண்டை ன வருமதி போற்குடை துலங்க
விந்த மண்டல மிந்துமண் டலமென விறங்கி
வந்த தாரகைக் கணமெனச் சொரிந்திட மலர்ந்தார்.(௭௨)

தேடி வெம்பறந்திட விரிந்தவெண் மேற
போல், மாடி சமிடு மசைந்தன சாமரை வயங்குந்,
தோடு சேர்குழை மருவிய தூம்புரு விசையினன், டா
டு பாட்டுபொ வாலைவட் டங்களின் றசைய. (௭௩)

அந்த சந்திரோ ரிருபது விற்கிடை யளவின்
மந்த ரப்பெருஞ் சிகரிமேல் வருமுகி மலைபோற்
சுந்த ரத்தொளிர் விடையின்மேற் றோன்றினன் றோ
ன்ற,லெந்தி சப்பெய ருடையவன் முதலினோ ரிறைஞ்ச.

தேவ துந்துபி முழங்கின முழங்கின சின்ன
மாவ லட்புரி யொலித்தன வொலித்தன மதங்க
மூவ ரோடுமுப் பதின்மரு முனிவரு முனரிப்
பூவை நேர்சொறு மிருகாங் குவித்தெதிர் போற்ற.

தொல்லை யாகம நான்மறை யெதிரெதிர் ஈதிக்க
வல்லி நாண்மலர்க் கடவுளு மம்புய மனையி[illegible]
வல்லி நாதனு நடந்திரு புடையினும் வணங்க
மெல்ல மெல்லவே யுவந்துகைத் [illegible]ருளினன் விடையை.

வேத வேள்வியந் தணர்கள்பா சுபதர்மா விரத
ராதி சைவர்க ளாதியா வாலய முமைப்போர்
காதலங்தெழுந் துளைப்பவ ரனைவருங் காணப்
பூத நாயக னுடன்றிருக் கோயிலுட் [illegible]ருந்தான். (௪௭)

நாயி னுங்கடை யானவ ராயினு நயந்தாற்
சேயி னும்பரி வாகவந் தருள்செயுஞ் சிவனை
யாயி ரம்பெய ருடையவன் [illegible]துந்
தாயி னல்லவ னல்லவ னென்றன தழைக்க. (௪௮)

கலிவிருத்தம்.

மாதங குத்தனு மனைம டந்தையு
மேதமில் [illegible]ளொரு மிமய நாயகி
நாதனை யனுதினம் பணிந்து நாரணன்
வேதனு மறி[illegible]ரும் பதத்தின் மேவினர். (௪௯)

சத்திய மிதுவெனச் சாற்றி னன்முனி
பத்திகொ டனைவரும் பாவிக் கூறுவா
ரித்தல மினையதே விதனில் வைகுவார்
முத்தியை யடைவது மொழிய வேண்டுமோ.

வேறு.

வைய மின்புற மாதர்கற் போங்குக
செய்ய கோலை யரசன் செலுத்துக
பெய்க வானஞ் சிவாலயம் பீடுற
சைவ மென்னுஞ் சமயந் தழைக்கவே. (௫௰)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இனிய விந்தக் கதையினை யென்று படித்தபேரு
மெழுதினரு மிருசெவியி லேற்ற பேரு
மனையிடத்தி லுபசரித்து வைத்தபேரும்
வாசிப்போர்க் குறையுளூண்டி வழங்கி னோருந்
த[illegible]மிகுதி நெடுவாழ்க்கை யடைவர்நல்ல
[illegible] பெறுவர்சிவ[illegible]மூஞ் சார்வ
ரனலனுகா தாவமுறு நலைகைசோரா
தருளுறுமிம் முறையிருந்த வகத்[illegible] [illegible]

தாயானசருக்க முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௰௧-க்கு திரு[illegible]ருத்தம் ௫௱௫௰.

114651

செவ்வந்[illegible]ணம்.

மூர்[illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்.